

ВЕСНЯНКИ

УКРАЇНСЬКІ
НАРОДНІ
ПІСНІ

КИЇВ

1984

ВЕСНЯНКИ

ВИДАВНИЦТВО
ХУДОЖНЬОЇ
ЛІТЕРАТУРИ
"ДНІПРО"

82.3Ук-6
В38

*В сборник вошли
лучшие украинские
обрядовые песни,
прославляющие
весну, труд,
красоту жизни,
любовь.*

*Упорядкування
та вступна стаття
Н. С. ШУМАДИ*

*Гравюри
ВАСИЛЯ ПЕРЕВАЛЬСЬКОГО
Макет та художнє
оформлення
ВОЛОДИМИРА ЮРЧИШИНА*

В 4702590100—039 БЗ.14.7.84
М205(04)—84

© Упорядкування, вступна стаття,
ілюстрації, художнє оформлення.
Видавництво «Дніпро», 1984 р.

ПОЕТИЧНИЙ СВІТ ВЕСНЯНОК

Веснянки, як видно з самої назви, це пісні на честь приходу весни; вони здавна відомі багатьом народам. У різних місцевостях України ці пісні називаються ще гаївками, гагілками, язїлками, язголойками, маївками тощо. Веснянки складають один з найцікавіших за змістом, найбагатший емоційно фольклорно-пісенний цикл, тісно пов'язаний з календарем сільськогосподарських робіт і родинним побутом трудівників.

Навесні пробуджується земля, оживає природа, а з нею — радісні надії та клопоти хлібороба. Після холодних коротких днів і довгих зимових вечорів, що минали колись у тісних хатах за роботою, при тьмяному освітленні, молодь діставала нарешті можливість вийти на заліті сонячним світлом левади, вкриті першою прозеленню пагорби, де дихалось на повні груди і співалося на повен голос. Можна було затіяти гру, повеселитися, радіючи ласкавому сонцю і теплу.

Переходячи від покоління до покоління, пісні, хороводи, ігри поступово утворили специфічний обряд із чітко визначеним порядком дійства і усталеним пісенним супроводом.

Витоки весняної обрядовості сягають часів язичництва. Із введенням християнства на Русі почалася боротьба церковників проти «бісівських ігрищ», як називались у проповідях весняні ігри, танки та пісні, що справді мали виразно «мирський», нерелігійний характер. Але намагання служителів культу якось узгодити народні забави з канонічними ритуалами християнської церкви не давали бажаних наслідків, оскільки піднесений, оптимістичний, молодечо-запальний та інтимно-ліричний характер народної творчості різко дисонував з аскетизмом культових співів.

Весну, за уявленням наших предків, приносили на крилах птахи. Тому в березні, першому весняному місяці, випікалося обрядове печиво

у формі пташок; діти, співаючи, носили їх по селу, провіщаючи і закликаючи весну: «Весна, весна красна, прийди, весно, з радістю, з великою милістю!» Свято зустрічі весни приурочувалося до початку льодоходу — «коли щука хвостом розіб'є лід». А що бажання дочекатись цього дня швидше було дуже великим, то у веснянках і висловлюються нахваляння йти «полонку рубати, гагілку добувати».

До найдавніших веснянок належать обрядові хороводи та співи з пантомімою, а також ігри, у яких висловлюється бажання прискорити прихід тепла, а з ним і тієї пори, коли закладався реальний ґрунт для доброго врожаю.

Глибокою старовиною віє від веснянок, у яких відчувається одвічна турбота про майбутній добробут та бажання «накликати» його піснею-замовлянням: «Куди воробець ішов — туди ячменець зійшов». З цією ж метою дівчата імітували в танках процеси вирощування збіжжя та городини: «орали» поле, «збирали» льон, гречку, «завивали» огірочки, «саджали» грушу, «поливали» її показували, як росте, спіє мак і т. п.

На молодіжних весняних гулянках, під час ігор і танців, зав'язувалися ближчі знайомства, відбувалися зустрічі закоханих, мріялося про майбутнє одруження. Вибір дівчини до пари — лейтмотив багатьох хороводних пісень: «Ягіл-ягілочка, ягілова дочка, вибери собі дівчину, як червону калину»; «Біжи до Дунаю, бери ту, що скраю»; «На городі вільха, під нею вода мілка, ото мені сподобалась всередині дівка». Серед пісень цього циклу чимало творів з виразним соціальним спрямуванням, у яких осуджуються гонористи, ледачі багачки і схвалюється прихильність до роботящих, скромних убогих дівчат.

В останні дні весняних свят виконувалися пісні, в яких переважали

мотиви прощання, розлуки, суму: «Співай, співай, товаришко, бо вже не будемо, бо надходить годинонька, що ся розійдемо».

Перші записи і публікації веснянок були здійснені фольклористами ще в першій половині XIX ст. (збірники З. Доленги-Ходаковського, М. Максимовича, А. Метлинського). Найповніша наукова подача матеріалу в дореволюційних виданнях належить В. Гнатюку, який видав том «Гаївок»; куди звів весняні пісні, зібрані по всій Україні. Кілька збірок веснянок разом з мелодіями опублікував М. Лисенко. Чимало веснянок записано з голосу Л. Українки. «Зовсім малою, либонь п'ятилітньою дитиною, запам'яталися Лесі весняні танкові пісні», — згадував К. Квітка.

Пропонований читачам збірник «Веснянки» складають найпопулярніші пісні, переважна більшість яких і нині живе у народі.

Ліричні почуття, оспівування пробудженої-природи і юної дівочої краси, турбота про врожай і сімейний добробут — все це єднає обрядові весняні пісні з родинно-побутовою лірикою. З часом веснянки втратили ознаки обрядовості і ввійшли до молодіжного репертуару як лірично-побутові пісні. Багато з них і тепер користуються заслуженою популярністю серед аматорів співу та професіоналів («А вже весна», «Чи я в лузі не калина була», «Попід мостом, мостом», «Ой у полі криниченька»), а деякі стали набутком дитячого фольклору, перетворившись на такі ігри й забави, як «Подольночка», «Журавель», «Зайчик», «Продо», «Мак», «Огірочки». Окремі строфи веснянок, переважно коломийкового розміру, виконуються зовсім незалежно від календаря, як приспівки до танцю («Чи й у вас так, як у нас», «Та заспівай, содовію», «Ой у лісі, у лісочку», «Ой кувала зозуленька» та ін.).

Звичай водити хороводи, співати веснянки і забавлятися іграми.

I

приуроченими весні, зберігся подекуди до наших днів, задовольняючи естетичні потреби людей, у яких такий спосіб святкування приходу весни шанується як жива традиція. В наш час зміст цього звичаю і його дидактична спрямованість збагатилися новими ідеями, співзвучними нашій добі. Весняні ігри та пісні відтворюють у поетичних образах не тільки спостереження трудівника над змінами в житті природи і його емоції, викликані цими змінами, а й спрямовані на те, щоб прославити роботящі руки, завзяття, прагнення самовіддано працювати на благо Батьківщини.

Веснянки — пісні молодості, краси, кохання. В них звучить здоровий оптимізм і світлі, ліричні мотиви. Вони й сьогодні дарують естетичну насолоду людям як високохудожні твори народного мистецтва.

НАТАЛІЯ ШУМАДА

ОИ ВЕЧНА, ВЕЧНА - ДНЕМ КРАСНА

Ой весна, весна — днем красна

**ОЙ ВЕСНА, ВЕСНА — ДНЕМ КРАСНА,
ЩО Ж ТИ, ВЕСНО, ПРИНЕСЛА?
«ПРИНЕСЛА Я ВАМ ЛІТЕЧКО,
ЩЕ Я РОЖЕВЮ КВІТОЧКУ,
ХАЙ ВРОДИТЬСЯ ЖИТЕЧКО,
ЩЕ Я ОЗИМАЯ ПШЕНИЦЯ,
І УСЯКАЯ ПАШНИЦЯ».**

**ВЕСНА КРАСНА,
ЩО Ж ТИ НАМ ПРИНЕСЛА?
«КОРОВОЧКУ З ВЕРЕТЕНЦЯМИ,
А СКРИНЕЧКУ З ЧЕРВІНЦЯМИ,
СТАРИМ ДІДАМ ПО КИНОЧКУ,
СТАРИМ БАБАМ ПО СЕРПОЧКУ,**

**МАЛИМ ДІТЯМ ПО ЯБЛУЧКУ,
А ДІВЧАТАМ ПО ВІНОЧКУ,
А ХЛОПЧАТАМ ПО БАТОЖКУ».**

**ОЙ ВЕСНА, ВЕСНА — ДНЕМ КРАСНА,
ЩО ТИ НАМ, ВЕСНА, ПРИНЕСЛА?
«ПРИНЕСЛА Я ВАМ ЛІТЕЧКО
ЩЕ Я ЗАПАШНЕНЬКЕ ЗІЛЯЧКО,
А ВАМ, ДІВЧАТА, ПО ВІНКУ
З ХРЕЩАТОГО БАРВІНКУ,
А ВАМ, ПАРУБКИ, ПО КИЙКУ —
ГОНІТЕ ТОВАР НА ГІРКУ,
А ВАМ, БАБУСІ, ПО ЦІПКУ —
ПОПІД ХАТАМИ ХОДИТИ,
МАЛИХ ДІТОЧОК ГЛЯДІТИ».**

ОЙ ВЕСНА, ВЕСНА, ТИ КРАСНА,
ЩО ТИ, ВЕСНА КРАСНА, НАМ ПРИНЕСЛА?
«ПРИНЕСЛА Я ВАМ ЛІТЕЧКО,
ЩЕ Й ЗАПАШНЕНЬКЕ ЗІЛЛЯЧКО,
ЩЕ Й ЗЕЛЕНУЮ ТРАВИЦЮ,
І ХОЛОДНУЮ ВОДИЦЮ.
ПРИНЕСЛА Я ВАМ ЯГНЯТКО
ЩЕ Й МАЛЕНЬКЕЕ ТЕЛЯТКО».

Куди воробець ішов
Куди воробець ішов,
туди ячмінець зішов.

Куди синичка ішла,
туди пшеничка зішла.

ЛЕДОМ ЖУРИЛО, ЛЕДОМ
ВЕЗЕ КАЛАЧІ З МЕДОМ.

Ой вилинь, вилинь, гоголю
Ой вилинь, вилинь, гоголю,
винеси літо з собою,
винеси літо-літечко,
і зеленее житечко,
хрещатенький барвіночок
і запашненький васильочок.

Стук-стук молоток
СТУК-СТУК МОЛОТОК,
НА ТІМ БОЦІ ХОЛОДОК,
А НА НАШІМ СОНЕЧКО
ТОРКАЄ ВІКОНЕЧКО.

ВИДИ, ВИДИ, СОНЕЧКО,
НА ДІДОВЕ ПОЛЕЧКО,
НА БАБИНЕ ЗІЛЛЯЧКО,
НА НАШЕ ПОДВІР'ЯЧКО!

Ой хвалилася да березонька

ОЯ ХВАЛИЛАСЯ ДА БЕРЕЗОНЬКА:
«ЩО НА МЕНІ КОРА ДА БІЛЕНЬКА, (2)
ЩО НА МЕНІ ЛИСТЯ ДА ШИРОКЕЄ, (2)
ЩО НА МЕНІ ГІЛЛЯ ДА ВИСОКЕЄ».

ОЯ ОДОЗВЕТЬСЯ ЗЕЛЕНИЙ ДУБОЧОК:
«ОЯ НЕ ХВАЛИСЯ, ДА БЕРЕЗОНЬКО: (2)
НЕ ТИ СВОЮ КОРУ ДА БІЛИЛА,
НЕ ТИ СЕЄ ЛИСТЯ ДА ШИРОЧИЛА,
НЕ ТИ СЕЄ ГІЛЛЯ ДА ВИСОЧИЛА.

ВИБІЛИЛО КОРУ ДА ЯСНЕЄ СОНЦЕ,
ШИРОЧИВ ЛИСТЯ ДА БУЙНИЙ ВІТЕР, (2)
ВИСОЧИВ ГІЛЛЯ ДА ДРІБЕН ДОЩИК».

Орел поле виорав

ОРЕЛ ПОЛЕ ВИОРАВ, (2)
ПШЕНИЦЮ ЗАСІЯВ, (2)
КРИЛЕЧКАМИ ЗВОЛОЧИВ, (2)
ДРІБНИЙ ДОЩИК ПРИМОЧИВ. (2)
НА ПШЕНИЦЮ УРОЖАЙ, (2)
А ДІВОНЬКАМ КОРОВАЙ, (2)
МОЛОДИЦЯМ НА КРОХМАЛЬ. (2)

ОРЕЛ ПОЛЕ ВИОРАВ (2)
ЩЕ Й ВІВСИКОМ ЗАСІЯВ, (2)
КРИЛЕЧКАМИ ЗВОЛОЧИВ, (2)
ДРІБНИЙ ДОЩИК ПРИМОЧИВ. (2)
НА ВІВСИЬКО УРОЖАЙ, (2)
А ПАРУБКАМ КОРОВАЙ, (2)
СТАРИМ БАБАМ НА КРОХМАЛЬ. (2)

Не стій, вербо, над водою

НЕ СТІЙ, ВЕРБО, НАД ВОДОЮ —
БИСТРА ВОДА ПІД ТОБОЮ
УДЕНЬ, ВНОЧІ ПРИБУВАЄ,
ВСІ КОРІННЯ ВИМИВАЄ,
З ВЕРБИ ГІЛЛЯЧКО ВСИХАЄ,
З ВЕРБИ ЛИСТЯЧКО СПАДАЄ.
СТАНЬ, ВЕРБО, ТА НА РИНОЧКУ,
ХРЕЩАТОМУ ВАРВІНОЧКУ,
ДЕ РУТА-М'ЯТА КОХАЄТЬСЯ,
ДЕ ЧЕЛЯДОНЬКА ЗБИРАЄТЬСЯ.

Прилетіла перепілонька

ПРИЛЕТІЛА ПЕРЕПІЛОНЬКА
У ЗЕЛЕНУ ТА ДІБРОВОНЬКУ,
ПРИЛЕТІЛА, ЗАЖУРИЛАСЯ:

«ОЙ ЗЕЛЕНАЯ Ж ДІБРОВОНЬКО,
ОЙ БІДНАЯ ТИ ГОЛОВОНЬКО,
ЩО РАНО ТЕБЕ СПУСТОШЕНО!

ЩО РАНО ТЕБЕ СПУСТОШЕНО,
НА ТРАВУ-СІНО ПОКОШЕНО,
ЗОСТАЛОСЯ ЛИШ ТРОЙЗІЛЛЯЧКО.

ПЕРШЕ ЗІЛЛЯЧКО — БАРВІНОЧОК,
ДРУГЕ ЗІЛЛЯЧКО — ВАСИЛЕЧКИ,
ТРЕТЄ ЗІЛЛЯЧКО — ЛЮБИСТОЧОК».

Виорем нивочку

ВИОРЕМ НИВОЧКУ
ДОВГЕНЬКУ,
ПОСІЄМ ГРЕЧЕЧКУ
ЧОРНЕНЬКУ.
ГРЕЧЕЧКА ВРОДИТЬСЯ,
ЖЕНЧИКИ НАЙДУТЬСЯ,
ГРЕЧЕЧКУ ЧИК-ЧИК,
ЧИК-ЧИК!
А З ТІІ ГРЕЧКИ
ЧОРНІ ВЕРШЕЧКИ,
А З ТОГО ПРОСА
РУСАЯ КОСА,
А З ТІІ ПШЕНИЦІ
РУСІІ КОСИЦІ.

Ой ти, веснонько, веснися

ОЙ ТИ, ВЕСНОНЬКО, ВЕСНИСЯ,
А ТИ, ДІВЧИНО, КРАСНИСЯ.
А ТИ, КОЗАЧЕ, НЕ БУДЬ ПАН —
СХОВАЙ ДІВЧИНУ ПІД ЖУПАН.

«А Я ЖУПАНА НЕ МАЮ,
ХІБА ПІД СВИТУ СХОВАЮ.
ЯК НЕ ПІД СВИТУ, ТО ПІД КОЖУХ,
В МЕНЕ, ДІВЧИНО, МОЛОДИЙ ДУХ!» (2)

Стоїть верба кінець села

СТОІТЬ ВЕРБА КІНЕЦЬ СЕЛА.

Приспів:
РОСТИ, ВЕРБО, ЗЕЛЕНЕНЬКА!
ПІД ВЕРБОЮ А ТРИ ДІВЧИНИ.

Приспів.
ПЕРША СТОІТЬ В ОКСАМИТІ,

Приспів.
ДРУГА СТОІТЬ В ЩИРІМ ЗЛОТІ,

Приспів.
ТРЕТЯ СТОІТЬ У ВІНОЧКУ.

Приспів.

В ОКСАМИТІ — ТО ПІЧ ПАЛИТИ,

Приспів.

В ЩИРІМ ЗЛОТІ — ЛОЖКИ МИТИ,

Приспів.

А В ВІНОЧКУ — ТА ДО ТАНОЧКУ.

Приспів.

Ой веселя весна

*ОЙ ВЕСЕЛЯ ВЕСНА ДА ЗВЕСЕЛИЛА УСІ ГІРОЧКИ.
ДА НЕ ТАК ГІРОЧКИ, ЯК ДОЛИНОЧКИ,
ДЕ ПАРУБОЧКИ ЗБИРАЛИСЯ,
ДА НА МЕД-ГОРІЛКУ СКЛАДАЛИСЯ,
ДА КЛАДИ, ВАСИЛЬКУ, БІЛЬШЕ ВСІХ,
БО ТВОЯ НАТАЛКА КРАЩА ЗА ВСІХ.*

ОЙ ВИХОДЬТЕ НА ВУЛИЦЮ

Ой виходьте на вулицю

*
ЩО НА НАШІ НА УЛИЦІ
ТА ПОБИТІ ТИНИ,
ОЙ ВИХОДЬТЕ НА УЛИЦЮ,
ОТЕЦЬКІІ СИННІ!

ЩО НА НАШІ НА УЛИЦІ
ПОБИТІ ТИНОЧКИ,
ОЙ ВИХОДЬТЕ НА УЛИЦЮ,
ОТЕЦЬКІІ ДОЧКИ!

*
ДО НАС, ДО НАС, ВСІ ПАРУБОНЬКИ,
БО У НАС ГАРНІ ДІВОНЬКИ,
БО У НАС МУЗИКИ ГРАЮТЬ,
БО У НАС ДІВКИ ГУЛЯЮТЬ.

ОЙ ДО НАС, ДО НАС, ВСІ ДІВОНЬКИ,
БО У НАС ГАРНІ ПАРУБОНЬКИ,
БО У НАС МУЗИКИ ГРАЮТЬ,
БО У НАС ХЛОПЦІ ГУЛЯЮТЬ.

*
ОЙ ВИСОКІ ОГОРОДИ,
ПЕРЕЛАЗИ НИЗЬКІ,
ЗБИРАЙТЕСЯ, ПОДРУЖЕЧКИ,
ДАЛЕКІ І БЛИЗЬКІ
ЗБИРАЙТЕСЯ, ПОДРУЖЕЧКИ,
ДЕ ВЧОРА СТОЯЛИ,
БО ВЖЕ НАШІ ВАСИЛЕЧКИ
ОД СОНЦЯ ПОВ'ЯЛИ.
НЕХАЙ В'ЯНУТЬ, НЕХАЙ В'ЯНУТЬ,
ВОНИ ПООДХОДЯТЬ,
НЕМА НАШИХ ПАРУБ'ЯТОК,
ВОНИ ПОВИХОДЯТЬ.

*
ДО НАС, ДО НАС, ХЛОПЦІ,
ДО НАС, НЕ ДО КОГО,
НАЛПНИЛИ ВАРЕНИКІВ
ДЛЯ ВАС, НЕ ДЛЯ КОГО.

*
УПАВ СНІЖОК НА ОБНІЖОК
ДА ВЖЕ НЕ РОЗТАНЕ.
ПРИБУВАЙТЕ, ЧОРНЯВІ,
ЯК ВЕЧІР НАСТАНЕ.
РУСЯВІ, ІДІТЬ ДОДОМУ,
ЧОРНЯВІ, НОЧУЙТЕ.
ВИ, СОБАКИ, НЕ ГАВКАЙТЕ,
СУСІДИ, НЕ ЧУЙТЕ.

*
 НА ТІМ КУТІ, НА ВУЛИЦІ
 НЕ КОЛОДА — ПРИЗЬБА.
 НЕХАЙ ПРИЙДЕ, НЕХАЙ СЯДЕ
 КОЗАЧЕНЬКІВ ТРИСТА.
 НА ТІМ КУТІ, НА ВУЛИЦІ
 НЕ КОЛОДА — СВОЛОК,
 НЕХАЙ ПРИЙДЕ, НЕХАЙ СЯДЕ
 КОЗАЧЕНЬКІВ СОРОК.

*
 І ДОЩ ІДЕ, РОСА ПАДА,
 В ОЧЕРЕТІ СУХО.
 ВИЙДИ, ВИЙДИ, МАРУСЕНЬКО,
 НАША ГОЛОСУХО!

*
 ЗІЙШЛА ЗІРКА ВЕЧІРНЯ,
 ЗІЙДЕ Я СВІТОВАЯ.
 ВИЙШЛА ОДНА ПОДРУЖЕНЬКА,
 ВИЙДЕ ЩЕ Я ДРУГАЯ.
 ЗІЙДЕМОСЯ, ПОДРУЖЕЧКИ,
 ТА Я ПОГОВОРІМО,
 ЗАСПІВАЙМО ПО ПІСЕНЬЦІ —
 ДОДОМУ ХОДИМО.

*
 ЗАСПІВАЛИ ПО ПІСЕНЬЦІ
 ТРЬОМА ГОЛОСАМИ,
 ПІШЛИ НАШІ ГОЛОСОЧКИ
 ПОПІД НЕБЕСАМИ.

*
 ЯК ВИЙДУ Я ТА КРИКНУ Я,
 ТО ТИ ДОГАДАЄСЯ,
 ХОЧ ВЕЧЕРЯВ, НЕ ВЕЧЕРЯВ —
 БІЖИ, ПОСПІШАЙСЯ.
 ХОЧ ВЕЧЕРЯВ, НЕ ВЕЧЕРЯВ,
 ТО БЕРИ ПОТРОШКУ,
 ЯК ЗАЧУЄШ ГОЛОСОЧОК,
 ТО КИДАЙ І ЛОЖКУ.

*
 ЧИ У ТЕБЕ, ДІВЧИНОНЬКО,
 НЕРІДНАЯ МАТИ?
 УСЯ ЧЕЛЯДЬ НА ВУЛИЦІ,
 А ТИ ЛЯГЛА СПАТИ!
 ЧИ У ТЕБЕ, ДІВЧИНОНЬКО,
 НЕ БРАТ, НЕ СЕСТРИЦЯ,
 ЩО МИ ВИЙШЛИ НА УЛИЦЮ,
 А ТИ ЯК ЧЕРНИЦЯ?

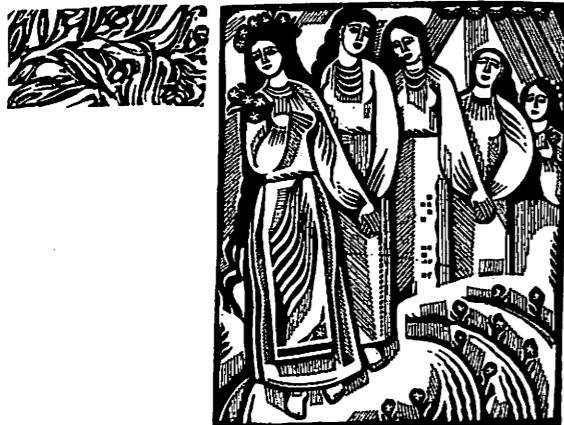
*
 ОЙ ТРЕБА Ж ТІЯ ТА МАТІНЦІ
 ГОРЩИК КВАШІ ДАТИ,
 ЩОБ ПУСТИЛА ДІВЧИНОНЬКУ
 ДО НАС ПОГУЛЯТИ.

*
 НА ТІМ КУТІ, НА ВУЛИЦІ
 ТА Я НА ПЕРЕВУЛКУ
 РОЗКУРИЛА КОЗАКОВІ
 ДІВЧИНОНЬКА ЛЮЛЬКУ.
 ЗА ЛЮЛЕЧКУ КОПІЄЧКУ,
 А ЗА ТЮТЮН ГРОШІ,
 КУРИ, КУРИ, МІЙ ЧОРНЯВИЙ,
 ПРАВДИВИЙ, ХОРОШИЙ.

*
 ЯК ПІДІЙДУ ПІД ВІКОНЦЕ:
 МАТІ ГОРОХ ВАРИТЬ,
 СВОЮ ДОЧКУ-ОДИНИЧКУ
 ЗА ВУЛИЦЮ СВАРИТЬ.
 «ГОДІ ТОБІ, МОЯ МАТИ,
 ГОРОХУ ВАРИТИ.
 ПУСТИ ДОЧКУ-ОДИНИЦЮ
 ХОЧ ПОГОВОРТИ.
 ПУСТИ МЕНЕ, МОЯ МАТИ,
 НА ЧАС, НА ЧАСОЧОК
 РОЗПУСТИТИ ПО ЯРОЧКУ
 ГРОМКИЙ ГОЛОСОЧОК».

*
КОЛО НАШОГО КОЛОДЯЗЯ
ЗОЛОТАЯ КЛЮЧКА,
ХТО НЕ ВИЙДЕ НА УЛИЦЮ —
НАПАДЕ КОЛЮЧКА.

Ой не тих я багачок

ОЙ НЕ ТИХ Я БАГАЧОК,
ЩО ПО ДЕСЯТЬ СОРОЧОК;
А Я МАЮ ІДНУЮ,
ТА Я ТУЮ ВСЕ БІЛУЮ.
Я ЗВЕЧОРА НАМОЧУ,
ОПІВНОЧІ ПОЛОЩУ,
НАД ДОСВІТКОМ МАГЛЮЮ¹,
НА ГАІВКУ МАНДРЮЮ.

¹ Маглювати — качати білизну.

Дівчаточка-вороб'ята

ДІВЧАТОЧКА-ВОРОБ'ЯТА, РЯДЬМОСЯ,
ТА ВИХОДИМ НА ТРАВИЦЮ, ГРАЙМОСЯ,
ТА ВИХОДИМ НА ТРАВИЦЮ В ДОБРИЙ ЧАС,
НЕМА ТАКИХ СПІВАНОЧОК, ЯК У НАС!

Закопали горщик каші
ЗАКОПАЛИ ГОРЩИК КАШІ
ЩЕ Я КІЛКОМ ПРИБИЛИ,
ЩОБ НА НАШУ ТА ВУЛИЦЮ
ПАРУБКИ ХОДИЛИ.

Вийди, вийди, Іванку

ВИЙДИ, ВИЙДИ, ІВАНКУ,
ЗАСПІВАЙ НАМ ВЕСНЯНКУ!
ЗИМУВАЛИ, НЕ СПІВАЛИ —
ВЕСНИ ДОЖИДАЛИ!

«ВЕСНО, ВЕСНО, НАША ВЕСНО,
ДА ЩО Ж ТИ НАМ ПРИНЕСЛА?»
«СТАРИМ БАБАМ ПО КИПІОЧКУ,
А ДІВЧАТАМ ПО ВІНОЧКУ!»

ЗВИЛА Ж Я ВІНОЧОК ВЧОРА ЗВЕЧОРА
З ЗЕЛЕНОГО БАРВІНОЧКУ,
З ЗЕЛЕНОГО БАРВІНОЧКУ,
ТА ЩЕ Я ПОВІСИЛА НА КІЛОЧКУ.

МАТУСЯ ВИЙШЛА, ВІНОЧКА ЗНЯЛА,
ВІНОЧКА ЗНЯЛА ТА НЕЛЮБОВІ ДАЛА.
КОЛИ Б ЖЕ Я ТЕЄ ЗНАЛА,
Я Б ЙОГО РОЗІРВАЛА.

КОЛИ Б ЖЕ Я ТЕЄ ЗНАЛА,
Я Б ЙОГО РОЗІРВАЛА,
Я Б ЙОГО РОЗІРВАЛА,
НІЖ НЕЛЮБОВІ ДАЛА!

Ой в Самборі ладно грають

**ОЙ В САМБОРІ ЛАДНО ГРАЮТЬ,
АЖ СЯ ГОРИ РОЗЛЯГАЮТЬ!
ПУСТИ Ж МЕНЕ, МОЯ МАТИ,
НА ГАІВКУ ПОГУЛЯТИ!**

**НАЙ Я СОБІ ПОГУЛЯЮ,
ЯК РИБОНЬКА ПО ДУНАЮ;
ЯК РИБОНЬКА З ОКУНЦЯМИ,
ТАК Я СОБІ З МОЛОДЦЯМИ.**

Ой ненько ж моя, матінко

**«ОЙ НЕНЬКО Ж МОЯ, МАТИНКО,
ОЙ СНИВСЯ Ж МЕНІ ДИВНИЙ СОН:
ЩО Є НА НЕБІ МІСЯЦЬ,
З ПРАВОГО БОКУ ЗІРОЧКА».
«Я Ж ТОБІ СЕЙ СОН РОЗКАЖУ,
ЯК НА ЛИСТОНЬКУ РОЗПИШУ:
ТО Ж НЕ МІСЯЦЬ — ТО МОЛОДЕЦЬ,
ТО Ж НЕ ЗІРОЧКА — ДІВОЧКА».**

Беру воду коло броду

**БЕРУ ВОДУ КОЛО БРОДУ —
НА КАМІНЬ ХИЛЮСЯ,
НІХТО МЕНЕ, БРАТЦІ, НЕ ЗНА,
ЗА КИМ Я ЖУРЮСЯ.
БЕРУ ВОДУ КОЛО БРОДУ —
КОРОМИСЛО ГНЕТЬСЯ,
НІХТО МЕНЕ, БРАТЦІ, НЕ ЗНА,
ЗА КИМ СЕРЦЕ Б'ЄТЬСЯ.**

Ви, комарі, ви, комарики мої!

**ВИ, КОМАРІ, ВИ, КОМАРИКИ МОІ!
ЗА ЩО, ЗА ЩО ВИ КУСАЄТЕ МЕНЕ?
ЩО У МЕНЕ ТА ГОЛОВОНЬКА БОЛИТЬ,
ОД ГОЛОВКИ БІЛЕ ЛИЧЕНЬКО ГОРИТЬ,
ЩО НІКОМУ ГОЛОВОНЬКИ ЗВЕСЕЛИТЬ.
ЗВЕСЕЛЮ Я ГОЛОВОНЬКУ ТА САМА:
ОЙ ПІДУ Я В ЗЕЛЕНЕСЕНЬКИЙ САДОК,
ЗІРВУ, ЗІРВУ БІЛО-РОЗОВИЙ ЦВІТОК,
ЗІВ'Ю, ЗІВ'Ю НА ГОЛОВОНЬКУ ВІНОК,
САМА ПІДУ ПОГУЛЯЮ У ТАНОК.**

Ой-пиду я, пиду

ОЯ ПІДУ Я, ПІДУ
ДОЛОМ, ДОЛІННОЮ, (2)
ОЯ СТОПЧУ Я, ЗЛОМЛЮ
РОЖУ З КАЛІНОЮ. (2)
ВІТЕР ПОВІВАЄ,
РОЖА ПРОЦВІТАЄ. (2).
ПІД МОЇМИ ВОРОТАМИ
СВИСТІЛОНЬКА ГРАЄ. (2)
МЕНЕ МАТИ ЛАЄ,
ГУЛЯТЬ НЕ ПУСКАЄ. (2)
ОЯ ХОЧ ОДКРАДУСЯ
ТА Я НАГУЛЯЮСЯ. (2)
ЯК ПРИЙДУ ДОДОМУ —
НАРОБЛЮ ГОМОНУ, (2)

ЯК БУДУТЬ ЛЯТИ,
ТО Я БУДУ ПЛАКАТИ; (2)
ЯК БУДУТЬ НАВЧАТИ,
ТО БУДУ МОВЧАТИ. (2)
А ЯК БУДУТЬ БИТИ,
БУДУ ГОВОРИТИ: (2)
Я ЩЕ НЕ СТАРАЯ,
ЩЕ Я НЕ ГУЛЯЛА, (2)
ЩЕ Я МОЛОДЕНЬКА,
ГУЛЯТИ РАДЕНЬКА. (2)
А ЯК СТАРА СТАНУ,
ГУЛЯТЬ ПЕРЕСТАНУ, (2)
А ЯК СТАРА БУДУ,
ГУЛЯТИ ЗАБУДУ. (2)
А ЯК ЛИХО ЙМЕТЬСЯ,
ГУЛЯТИ МИНЕТЬСЯ. (2)

ХОЧ БАЧИЛА, НЕ БАЧИЛА,
НІДЕ НА ЗАЧУЮ,
НЕ СТОЯЛА СЮЮ НІЧКУ
И НЕ ПЕРЕНОЧУЮ.

ВЕСНЯНОЧКО-ПАНЯНОЧКО,
ДЕ ТИ ЗИМУВАЛА?
У САДОЧКУ НА КІЛОЧКУ
ПРЯЛА НА СОРОЧКУ.

ЩО ВИВЕДУ НИТКУ
ТА ПОШИЮ СВИТКУ,
А З ТИХ ТОРОЧОК
ТА НАШИЮ СОРОЧОК;
А З ТИХ КІНЦІВ
ТА НАШИЮ ШТАНЦІВ.

ЛЕЛЕ, ТАТУ, ЛЕЛЕ, МАМО,
ЛЕЛЕ, КОВАЛЕНКУ,
ЗАГРАЙ МЕНІ У ДУДОЧКУ
СТИХА-ПОМАЛЕНЬКУ.

Вийди, Грицю, на вулицю
ВИЙДИ, ГРИЦЮ, НА ВУЛИЦЮ
І ТИ, КОВАЛЕНКУ,
ЗАГРАЙ МЕНІ В СВИСТІЛОЧКУ
СТИХА-ПОМАЛЕНЬКУ.

ЗАГРАЙ МЕНІ В СВИСТІЛОЧКУ
СТИХА-ПОМАЛЕНЬКУ.
СВИСТІЛОЧКА, ЯК БДЖІЛОЧКА,
В БІЛИХ РУЧКАХ ГУДЕ.

ТИ, МІСЯЦЮ-ПЕРЕКРОЮ,
ЗАЙДИ ЗА КОМОРУ,
НЕ БАЧИЛА МИЛЕНЬКОГО —
НЕ ПІДУ ДОДОМУ.

До нас, до нас, паруб'ята

ДО НАС, ДО НАС, ПАРУБ'ЯТА!
ДО НАС ПОГУЛЯТИ.
ОЯ ЕСТЬ У НАС ПО ПЕРСНИКУ,
БУДЕМ ДАРУВАТИ.
ДО НАС, ДО НАС, ПАРУБ'ЯТА!
ДО НАШОЇ РІЧКИ.
ПОМОСТИЛИ ДІВКИ КЛАДКУ
З ЧЕРВОНОЇ СТРИЧКИ.

Чиї то воли в шкоді

ЧИ ТИ ВОЛИ В ШКОДІ,
В МАРІЯКИ В ГОРОДІ?
ВИЙДИ, МАРІЯКО, ВИЙДИ
ТА НА ВУЛИЦЮ ЗАЙДИ!
СТОЯЛА НА КОЛОДЦІ,
МОРГАЛА НА МОЛОДЦІ:
«З ГАЮ, МОЛОДЦІ, З ГАЮ,
ЧОРНІ Я БРОВИ МАЮ!»

Ой в саду, в садочку

Ой в саду, в садочку
зацвіли волошки —
вийди, вийди, моя мила,
погуляєм трошки.
Ой в саду, в садочку
та зацвіли вишні —
вийди, вийди, моя мила,
або сестру вишли.

Чиї пчоли у дубочку

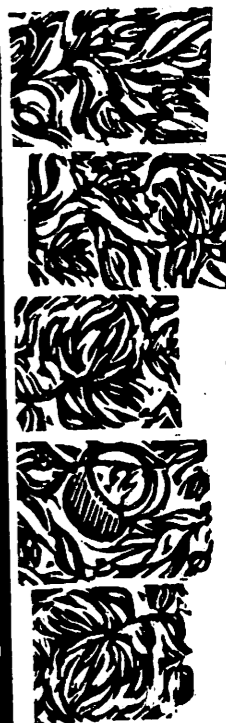
Чиї пчоли у дубочку,
мої — у садочку,
а хто любить далекою,
а я сусідочку.
Як у тої далекої
воли да корови,
а в моєї сусідочки
тільки чорні брови.

А вулиця та вузесенька

«А вулиця та вузесенька,
чом, трава, не зеленесенька?»
«Як же мені зеленіти,
коли мене гуси з'їли, (2)
а дівчата видобкали (2)
червоними чобітками, (2),
золотими підківками».
«А вулиця та вузесенька,
чом, трава, не зеленесенька?»
«Як же мені зеленіти,
коли мене качки з'їли, (2)
молодиці видобкали (2)
жовтенькими чобітками, (2)
золотими підківками».
«А вулиця та вузесенька,

чом, трава, не зеленесенька?»
«Як же мені зеленіти,
коли мене свині зрили, (2)
а парубки видобкали (2)
чорними чоботиськами, (2)
верзунами-верзуниськами».

Да тепер мені погуляти

ДА ТЕПЕР МЕНІ ПОГУЛЯТИ, ПОКИ РІДНА МАТИ. ГУ!
І ПОСТЕЛЕ, І РОЗДЯГНЕ: «ЛЯГАЙ, ДОНЮ, СПАТИ!» ГУ!
КОМУ ЛЮБО, КОМУ МИЛО, ТОЙ ПРИЙДЕ ДО ХАТИ. ГУ!
«ВИЙДИ, ВИЙДИ, ДІВЧИНОНЬКО, З РУБЛЕНОЇ ХАТИ. ГУ!
ПОРАДЬ МЕНЕ, ДІВЧИНОНЬКО, ЯК РІДНА МАТИ!» ГУ!
«ОЙ Я Ж ТЕБЕ, КОЗАЧЕНЬКУ, І РАДЖУ, Й НЕ РАДЖУ. ГУ!
ЩО З ТОБОЮ ВЕЧІР СТОЮ — НА ІНШОГО ВАЖУ!» ГУ!

Ой зійди, зійди, зірничко весіння

ОЙ ЗІЙДИ, ЗІЙДИ, ЗІРНИЧКО ВЕСІННЯ,
ОЙ ВИЙДИ, ВИЙДИ, ДІВЧИНО СУСІДНЯ!
ОЙ ЗІЙШЛА ЗОРЯ, ВСЕ ПОЛЕ ОСВІТИЛА,
ВИЙШЛА ДІВЧИНА, СЕРДЕНЬКО РОЗВЕСЕЛИЛА.
ОЙ ТИ, ДІВЧИНО, ТИ, ТИХАЯ ПОГОДОНЬКО,
ДАЙ ЖЕ МИ СИ ЧУТИ, ЯК ПІДЕШ ПО ВОДОНЬКУ;
ОЙ НЕ ТАК ПО ВОДУ, ЯК ПІДЕШ З ВОДОЮ,
ПОСТАВ КОНОВКИ, ПОГОВОРИ ЗО МНОЮ.

І се село, і то село

І СЕ СЕЛО, І ТО СЕЛО,
ЧОМУСЬ МЕНІ НЕВЕСЕЛО!
ОЙ ТАМ МЕНІ ВЕСЕЛЕНЬКО,
ДЕ МОЄ СЕРДЕНЬКО.

Я Ж ДУМАЛА — ЧУЖИЙ ІДЕ,
ТА ВЖЕ МАЛА ЗАХОВАТЬСЯ,
АЖ ТО МОЄ СЕРДЕНЯТКО
ІДЕ ЦІЛУВАТЬСЯ.

Я Ж ДУМАЛА — ЧУЖИЙ ІДЕ,
ТА ВЖЕ МАЛА УТІКАТИ,
АЖ ТО МОЄ СЕРДЕНЯТКО —
МЕНЕ ЦІЛУВАТИ.

Ой вийду я на веснянку

ОЙ ВИЙДУ Я НА ВЕСНЯНКУ,
А ВЕСНЯНКА ГРЯЗЬКА,
Я Ж ДУМАЛА, ЩО МІЯ МИЛИЙ,—
АЖ СОЛОМИ В'ЯЗКА.
Я СОЛОМУ ПРОГОРТАЮ,
МИЛОГО ШУКАЮ,
З ЧУЖИМ МИЛИМ НЕ СІДАЮ,
СВОГО ДОЖИДАЮ!

Ой казали загоряни

ОЙ КАЗАЛИ ЗАГОРЯНИ,
ЩО ПРИЙДЕМ ЗАРАНІ;
УЖЕ ВЕЧІР ВЕЧОРЯЄ —
ЗАГОРЯН НЕМАЄ.

ОЙ ТИМ ЖЕ ІХ ТА НЕМАЄ,
ЖИВУТЬ ЗА ВОДАМИ,
ЯК НАСТАНЕ ТЕМНИЙ ВЕЧІР,
ПЛИВУТЬ СЕЛЕЗНЯМИ.

ПЛИВИ, ПЛИВИ, СЕЛЕЗНИКУ,
НЕ ВДАРСЯ КРИЛЬЦЯМИ,
ПРИЙДИ, ПРИЙДИ, МІЯ МИЛЕНЬКНИ,
НЕ САМ, З МОЛОДЦЯМИ.

Передайся, місяцю, та на нашу вулицю

ПЕРЕДАЙСЯ, МІСЯЦЮ, ТА НА НАШУ ВУЛИЦЮ,
А НА НАШІЙ ДА ВУЛИЦІ ПЕРЕКЛАДОЧКИ ДУБОВІ,
ПЕРЕКЛАДОЧКИ ДУБОВІ ДО ДІВЧИНИ МОЛОДОЇ.
КОЗАЧЕНЬКО ВУЛИЧКОЮ ІЗ ЗОЛОТОЮ ЛЮЛЕЧКОЮ;
І ЛЮЛЕЧКУ НАКЛАДАЄ, І ДІВЧИНУ ПРИГОРТАЄ;
«ОЙ ДІВЧИНО, МОЯ ОДРАДА, ЧИ Й ТИ Ж МЕНІ ТАКА РАДА?»
«ЯК Я Ж ТЕБЕ НЕ ПОБАЧУ — НА ДЕНЬ ТРИЧІ ПЛАЧУ».
«ВИЙДИ Ж, ВИЙДИ НА ТУ ГОРУ, ПОГОВОРИМО З ТОБОЮ!»

Прийди, прийди у неділю

ПРИЙДИ, ПРИЙДИ У НЕДІЛЮ:
ПІДЕ МАТИ ПО ШАВЛІЮ.

Приспів:
МАТЕРІ НЕМА ДОМА,
ТЕПЕР МЕНІ СВОЯ ВОЛЯ.

ПРИЙДИ, ПРИЙДИ В ПОНЕДІЛОК:
ПІДЕ МАТИ ПО БАРВІНОК.

Приспів.
ПРИЙДИ, ПРИЙДИ У ВІВТОРОК:
ПОЦІЛУЮ РАЗІВ СОРОК.

Приспів.

ПРИЙДИ, ПРИЙДИ У СЕРЕДУ:
ПІДЕ МАТИ ПО ЧЕРЕДУ.

Приспів.
ПРИЙДИ, ПРИЙДИ У ЧЕТВЕР:
ПІДЕ МАТИ ПО ЩАВЕЛЬ.

Приспів.
ПРИЙДИ, ПРИЙДИ У П'ЯТНИЦЮ:
ПІДЕ МАТИ ПО ЯГЛИЦЮ¹.

Приспів.
ПРИЙДИ, ПРИЙДИ У СУБОТУ —
ЦІЛУВАТИМУ БЕЗ ЩОТУ.

¹ Яглиця — трава.

Переїди, місяцю

ПЕРЕЙДИ, МІСЯЦЮ,
ПЕРЕЙДИ, МІСЯЦЮ:
ТА Й НА НАШУ ВУЛИЦЮ,
ТА Й НА НАШУ ВУЛИЦЮ,
ТА Й НА НАШУ ВУЛИЦЮ!
ТА НА НАШІЙ ВУЛИЦІ
УСІ ХЛОПЦІ МОЛОДЦІ,
УСІ ХЛОПЦІ МОЛОДЦІ,
ТА ВСІ ХЛОПЦІ МОЛОДЦІ
А НЕМА КРАЩОГО,
ТА НЕМА КРАЩОГО
НАД ПЕТРУНЯ НАШОГО,
НАД ПЕТРУНЯ НАШОГО,
ТА НАД ПЕТРУНЯ НАШОГО!

СІМ ПАР ЧОБІТ СТОПТАВ,
СІМ ПАР ЧОБІТ СТОПТАВ,
ДО ДІВЧИНИ ХОДИВШИ,
ДО ДІВЧИНИ ХОДИВШИ,
ПОДАРУНКИ НОСИВШИ.

Якби я на той куточок
ЯКБИ Я НА ТОЙ КУТОЧОК
ДОРОЖЕНЬКУ ЗНАЛА,
Я Б СВОЄМУ МИЛЕНЬКОМУ
ГОСТИНЧИК ПОСЛАЛА.
НЕВЕЛИКИЙ ТОЙ ГОСТИНЧИК —
ЧОТИРИ ОРІШКИ,
ЯК НЕМАЄ ПАРИ КОНЕЙ,
ПРИЙДИ, СЕРЦЕ, ПІШКИ.

У мене в огороді зацвіла калина

У МЕНЕ В ОГОРОДІ
ЗАЦВІЛА КАЛИНА, (3)
ТИМ Я ТЕБЕ ПОЛЮБИЛА,
ЗВИЧАЙНА ДИТИНА. (3)
У МЕНЕ В ОГОРОДІ
ЗАЦВІЛИ ВОЛОШКИ, (3)
ТИМ Я ТЕБЕ ПОЛЮБИЛА,
ЩО ЧОРНЯВИЙ ТРОШКИ. (3)
У МЕНЕ В ОГОРОДІ
ЗАЦВІВ ЧОРНОБРІВЧИК, (3)

ТИМ Я ТЕБЕ ПОЛЮБИЛА,
ЩО В БАТЬКА ОДИНЧИК, (3)
А У МЕНЕ В ОГОРОДІ
ТА ЗАЦВІЛА М'ЯТКА, (3)
ТИМ Я ТЕБЕ ПОЛЮБИЛА,
ЩО КОЗАЦЬКА ХВАТКА. (3)
ПЕРЕСТАНЬ ЖЕ ТИ
ТА ДО МЕНЕ ХОДИТИ. (3)
ПЕРЕСТАНЬ ЖЕ ТИ
МЕНЕ З УМА ЗВОДИТИ. (3)

Вилинь, вилинь, галочко
ВИЛИНЬ, ВИЛИНЬ, ГАЛОЧКО,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, ГАЛОЧКО!
ІЗ ВИШНЕВОГО САДОЧКА,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, САДОЧКА!
ПІЗНАЙ СВОГО СОКОЛА!
ЛАДОМ, ЛАДОМ, СОКОЛА!
«У МЕНЕ СОКОЛОНЬКО ОБМІТНИЙ,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, ОБМІТНИЙ!
НА КРИЛЕЧКАХ ЗОЛОТИХ,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, ЗОЛОТИХ!
ОЙ ДЕ ЛЕТИТЬ — ТА Й ДЗВЕНИТЬ,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, ДЗВЕНИТЬ!
ОЙ ДЕ СЯДЕ — ТА Й СЯЄ,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, СЯЄ!
ОЙ ДЕ СТАНЕ — РУБАЄ,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, РУБАЄ.

Молодець коня пасе

Ходять навкруги дівчини й співають:

МОЛОДЕЦЬ КОНЯ ПАСЕ,
ДІВКА ВОДУ НЕСЕ.
«ОЙ ДІВКО, ДІВОЧКО,
ДА ДАЙ МЕНІ ВІДРА
ДА НАПОЇТИ КОНЯ».

Приспів:

ЧОРНІ КУДРІ,
СОЛОВЕЙКО,
ДА ЛЕЛЕЙ ВОДУ!

«ДАЛА Б ТОБІ ВІДРА,
ТАК БОЮСЯ БАТЬКА».

Приспів.

ВИЙДИ, ВИЙДИ, МАР'ЄЧКО,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, МАР'ЄЧКО!
ІЗ НОВОЇ СВІТЛОНЬКИ,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, СВІТЛОНЬКИ!
ПІЗНАЙ СВОГО ЯКОВА,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, ЯКОВА!»
«В МЕНЕ ЯКОВКО ОБМІТНИЙ,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, ОБМІТНИЙ!
ПІД НИМ КІНЬ ВОРОНИЙ,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, ВОРОНИЙ!
НА ІМ ЖУПАН ГОЛУБИЙ,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, ГОЛУБИЙ!
НА ІМ ШАПКА БОБРОВА,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, БОБРОВА!
В РУКАХ ХУСТКА ШОВКОВА,
ЛАДОМ, ЛАДОМ, ШОВКОВА!
ЛАДОМ, ЛАДОМ, ШОВКОВА!»

А в тому саду

А В ТОМУ САДУ ЧИСТО МЕТЕНО
ЩЕ Й ХРЕЩАТИМ БАРВІНКОМ ДРІБНО ПЛЕТЕНО.
А В ТОМУ САДУ НІХТО НЕ БУВАВ,
ЛИШ МОЛОДИЙ АНДРІЄЧКО КОНЯ ПОПАСАВ.
КОНЯ ПОПАСАВ, ДРІБНИЙ ЛИСТ ПИСАВ —
ВСЕ ДО ТЕЇ НАТАЛОЧКИ, ЩО ВІРНО КОХАВ.
«ОЙ ТИ, НАТАЛЮ, ГОРДА ТА ПИШНА,
Я ДО ТЕБЕ ЛИСТИ ПИСАВ, А ТИ НЕ ПРИЙШЛА».
«А ТИ, АНДРІЯКУ, НЕ ВЕЛИКИЙ ПАН —
СІДЛАЙ КОНЯ ВОРОНОГО ТА Й ПРИЖДЖАЙ САМ».

Іде дівка по водицю

ІДЕ ДІВКА ПО ВОДИЦЮ,
КОРОМИСЛО ГНЕТЬСЯ, (3)
А МИКОЛКА НА КОНИКУ,
ЯК БЕРЕЗА, В'ЄТЬСЯ. (3)
НЕХАЙ В'ЄТЬСЯ, НЕХАЙ В'ЄТЬСЯ,
НЕ РОЗВИВАЄТЬСЯ. (3)
ХАЙ НА МЕНЕ, МОЛОДУЮ,
НЕ СПОДІВАЄТЬСЯ. (3)

За Василем, за Василем

ЗА ВАСИЛЕМ, ЗА ВАСИЛЕМ!
ДЕ ВАСИЛЬ ПОДІВСЯ?
ЯКБИ ВАСИЛЬ В ГАЮ БУВ,
ГАЙ БИ ЗЕЛЕНІВСЯ. (2)

ЯКБИ ВАСИЛЬ В ГАЮ БУВ,
ПТАШКИ БИ СПІВАЛИ;
ЯКБИ ВАСИЛЬ З НАМИ БУВ,
МУЗИКИ БИ ГРАЛИ. (2)

Ой вийди, місяцю

ОЙ ВИЙДИ, МІСЯЦЮ, (2)
ТА НА НАШУ ВУЛИЦЮ. (2)
ОЙ НА НАШІЙ ВУЛИЦІ (2)
А ВСІ ХЛОЙЦІ — МОЛОДЦІ. (2)
ОЙ НЕМА НАЙКРАЩОГО, (2)
ЯК МОЛОДИЙ ІВАНКО. (2)
ОЙ НЕМА НАЙКРАЩОЇ, (2)
ЯК МОЛОДА ГАЛЮНЯ. (2)

Хвалилась береза

ХВАЛИЛАСЬ БЕРЕЗА
ПЕРЕД ДУБАМИ,
ХВАЛИЛАСЯ,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
БЕРЕЗА
ПЕРЕД ДУБАМИ
СВОЇМИ ГІЛЛЯМИ,
ПЕРЕД ДУБАМИ,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
СВОЇМИ ГІЛЛЯМИ:
«В МЕНЕ ГІЛЛЯ ДО КОРИННЯ,
В МЕНЕ ГІЛЛЯ,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
ДО КОРИННЯ.
В МЕНЕ КОРА ЯК БІЛЬ БІЛА,

В МЕНЕ КОРА,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
ЯК БІЛЬ БІЛА».
ОБІЗВАВСЯ БУЙНИЙ ВІТЕР,
ОБІЗВАВСЯ,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
БУЙНИЙ ВІТЕР:
«ОЙ НЕ ХВАЛИСЯ, ЗЕЛЕНА БЕРЕЗО,
НЕ ХВАЛИСЯ,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ.
БЕРЕЗО!
ЯК Я СХОЧУ — НАЛЕЧУ,
ЯК Я СХОЧУ,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
НАЛЕЧУ;
ГІЛЛЯ ТВОЇ ПОЛАМАЮ,
ГІЛЛЯ ТВОЇ,

В МЕНЕ КОСА,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
ДО ПОЯСА;
В МЕНЕ ЛИЧКО — ЯК ЯБЛУЧКО,
В МЕНЕ ЛИЧКО,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
ЯК ЯБЛУЧКО;
В МЕНЕ ОЧІ — ЯК ТЕРНОЧОК,
В МЕНЕ ОЧІ,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
ЯК ТЕРНОЧОК;
В МЕНЕ БРОВИ — ЯК ШНУРОЧОК.
В МЕНЕ БРОВИ,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
ЯК ШНУРОЧОК!»

ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
ПОЛАМАЮ;
КОРУ ТВОЮ ПОКРУЧУ,
КОРУ ТВОЮ,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
ПОКРУЧУ!»
ХВАЛИЛАСЬ ОДАРКА
ПЕРЕД ПАРУБКАМИ,
ХВАЛИЛАСЯ,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
ОДАРКА
ПЕРЕД ПАРУБКАМИ
СВОЇМИ КОСАМИ,
ПЕРЕД ПАРУБКАМИ,
ЛЕНЮМ-ПОЛЕНЮМ,
КОСАМИ:
«В МЕНЕ КОСА — ДО ПОЯСА,

Ходіть, ходіть всі до мене

ХОДІТЬ, ХОДІТЬ ВСІ ДО МЕНЕ, МОЛОДІ ДІВОНЬКИ, (2)
ХОДІТЬ, ХОДІТЬ ВСІ ДО МЕНЕ, БУДЕМО СПІВАТИ, (2)
БУДЕМ СОБІ, МОЛОДЕНЬКІ, ХЛОПЦІВ ВИБИРАТИ, (2)
ЧИ ІВАНА, ЧИ СТЕПАНА, ОЙ ЧИ ВАСИЛЕНЬКА. (2)
СПОДОБАЛА ГАНДЗЮНЕНЬКА СВОГО ПЕТРУСЕНЬКА. (2)

Ой ти, милий, в чім купався

«ОЙ ТИ, МИЛИЙ, В ЧІМ КУПАВСЯ,
ЩО ТИ МЕНІ СПОДОБАВСЯ,
ЧИ В ЛЕЛІ, ЧИ В ШАВЛІ,
ЩО ЗА ТОБОВ СЕРЦЕ МЛІЄ?»
«КУПАВ Я СЯ В МЕДІ, ВІНІ,
КУПАВ Я СЯ В ЦВІТ-КАЛИНІ,
КУПАВ Я СЯ В ПАНСЬКІЙ РОЖІ,
ЖЕБИ Я БУВ ХЛОПЕЦЬ ГОЖИЙ».

Поза селом, поза селом та повезено сіно

ПОЗА СЕЛОМ, ПОЗА СЕЛОМ ТА ПОВЕЗЕНО СІНО;
А ДЕСЬ МОЄ СЕРДЕНЯТКО ВЕЧЕРЯТИ СІЛО.
ОЙ ВЕЧЕРЯЙ, СЕРДЕНЯТКО, ТА БЕРИ ПОТРОШКУ,
ТА ПОДАВАЙ ГОЛОСОЧОК В ВИШНЕВИЙ САДОЧОК.
«ТИ ДУМАЄШ, ДІВЧИНОНЬКО, ЩО В СТЕПУ НОЧУЮ,
А Я ТВОІ ГОЛОСОЧКИ ЩОВЕЧОРА ЧУЮ».
«А ЯКБИ Я, КОЗАЧЕНЬКУ, ТВІЙ ГОЛОС ЗАЧУЛА,
ВИЛІТАЛА Б З ВІКОНЕЧКА, ЯК СИВА ЗОЗУЛЯ.
ХОЧ ЗОЗУЛЯ, НЕ ЗОЗУЛЯ, А ХОЧ СОЛОВЕЙКО!
НЕХАЙ ТОБІ ЗОЗУЛЕНЬКА, МЕНІ СОЛОВЕЙКО!
ТОБІ БУДЕ ЗОЗУЛЕНЬКА РАНЕНЬКО КУВАТИ,
МЕНІ БУДЕ СОЛОВЕЙКО ПРАВДОНЬКУ КАЗАТИ».

Нема льоду, нема льоду

НЕМА ЛЬОДУ, НЕМА ЛЬОДУ,
НЕМА Й ПЕРЕХОДУ,
КОЛИ ТОБІ ЛЮБА-МИЛА —
БРЕДИ Й ЧЕРЕЗ ВОДУ!
ПЕРЕБРЕЛА ДВІ РІЧЕНЬКИ
Й ПОЛОВИНУ СТАВУ:
«НЕ ВВОДЬ МЕНЕ, КОЗАЧЕНЬКУ,
В ВЕЛИКУЮ СЛАВУ!»

«ОЯ САМА Ж ТИ, ДІВЧИНОНЬКО,
СЕБЕ В СЛАВУ ВВОДИШ,
ЩО ПІЗНЕНЬКО, НЕ РАНЕНЬКО
З ВУЛИЦІ ПРИХОДИШ».
«ОЯ ЯК МЕНІ, КОЗАЧЕНЬКУ,
ДА РАНІШЕ ХОДИТИ,
ЯК ВІЗЬМЕШ ТИ ЗА РУЧЕНЬКУ,
НЕ ХОЧЕШ ПУСТИТИ».

Світи, зоре, на все поле

СВІТИ, ЗОРЕ, НА ВСЕ ПОЛЕ,
ЗАКИ МІСЯЦЬ ЗІЙДЕ,
ЗАКИ ДО МЕНЕ МИЛЕНЬКИЙ
ВЕЧЕРЯТИ ПРИЙДЕ.
ОЙ ЧИ ПРИЙДЕ, ЧИ НЕ ПРИЙДЕ
НА ВЕЧЕРЮ ТУЮ,
А Я ЙОМУ РАНЕСЕНЬКО
СНІДАТИ ЗГОТУЮ!

ЦВІЛИ ЛОЗИ ПРИ ДОРОЗІ
СНЕСЕНЬКИМ ЦВІТОМ.
ІШОВ КОЗАК ПО ВУЛИЦІ
БІЛЕСЕНЬКИМ СВІТОМ.
НЕ ЖАЛЬ ТОМУ КОЗАЧЕНЬКУ
ПОСНІДАТИ ДАТИ,
ЩО ВІН ІДЕ ІЗ ВУЛИЦІ,
ЯК СТАНЕ СВІТАТИ.

Ой продала да Марія курочку чубату

ОЯ ПРОДАЛА ДА МАРІЯ КУРОЧКУ ЧУБАТУ
ДА КУПИЛА СВОІЙ ДОНЬЦІ СОРОЧКУ ЧОХЛАТУ.
ІДЕ, ІДЕ ДОНЕЧКА, ЧОХЛАМИ МОТАЄ,
А ПО НІЙ УЖЕ ТИМОХА ТЯЖЕНЬКО ЗІТХАЄ.
«НЕСИ, НЕСИ, ДА МАРІЄ, ВОДИЦІ НАПИТЬСЯ,
ПЕРЕСТАНЕ МОЄ СЕРЦЕ ПО ТОБІ ЖУРИТЬСЯ».
«КОРОМИСЕЛ МАЛЬОВАНИЙ, ГНИСЯ, НЕ ЛОМИСЯ,
МОЛОДЕНЬКИЙ ДА ТИМОШЕ, НЕ ПЛАЧ, НЕ ЖУРИСЯ!»

Вербовая дощечка

ВЕРБОВАЯ ДОЩЕЧКА,
ПО НІЯ ХОДИТЬ НАСТОЧКА,
НА ВСІ БОКИ МЛІЄ:
ВІДКИ-СЬ МИЛИЙ ПРИІДЕ?

ВІН НАСТУНЬЦІ ПРИВЕЗЕ
ЖОВТЕНЬКІІ ЧОБІТКИ,
А З ПОЗЛІТКИ ПІДКІВКИ.
ІХ ЗОЗУЛЬКА ПІДКУЄ
І НАСТУНЬКА ОБУЄ.

Селезенько вилітає

СЕЛЕЗЕНЬКО ВИЛІТАЄ,
А УТОНЬКА КРЯЧЕ,
ЩО ХЛОПЧИЧОК ІДЕ В ГОСТІ,
А ДІВОЧКА ПЛАЧЕ.

«НЕ ПЛАЧ, НЕ ПЛАЧ, ДА ДІВОЧКО,
В ЖУРБУ НЕ ВДАВАЙСЯ,
ЩЕ Й У ПЕРВУ НЕДІЛЕНЬКУ
ПИСЬМА ДОЖИДАЙСЯ,
А У ДРУГУ НЕДІЛЕНЬКУ
КОНЯ ВОРОНОГО,
А У ТРЕТЮ НЕДІЛЕНЬКУ —
МЕНЕ, МОЛОДОГО».

Попід мостом, мостом

ПОПІД МОСТОМ, МОСТОМ
РОСТЕ ТРАВА РОСТОМ,
ЛЮБЛЮ, МАТИ, КОЗАЧЕНЬКА,
ЩО ВИСОКІЯ РОСТОМ. (2)

НЕ Я ЙОГО ЛЮБЛЮ,
ЛЮБИТЬ МОЯ МАТИ.
З КИМ СТОЯЛА, В САДУ РОЗМОВЛЯЛА,
І ПІДКІВОЧКИ ЗНАТИ. (2)

ОЙ КОЛИ Б ЖЕ МЕНІ
РАНЬШЕ НЕНЬКИ ВСТАТИ
ДА ВИРВАТИ В САДУ ВАСИЛЕЧКИ,
СЛІД ПОЗАМІТАТИ! (2)

ОЙ У МЕНЕ НЕНЬКА
РАНЬШЕ МЕНЕ ВСТАЛА
ТА ВИРВАЛА В САДУ ВАСИЛЕЧКИ,
СЛІД ПОЗАМІТАЛА. (2)

Зійшла зірка з підвечірка

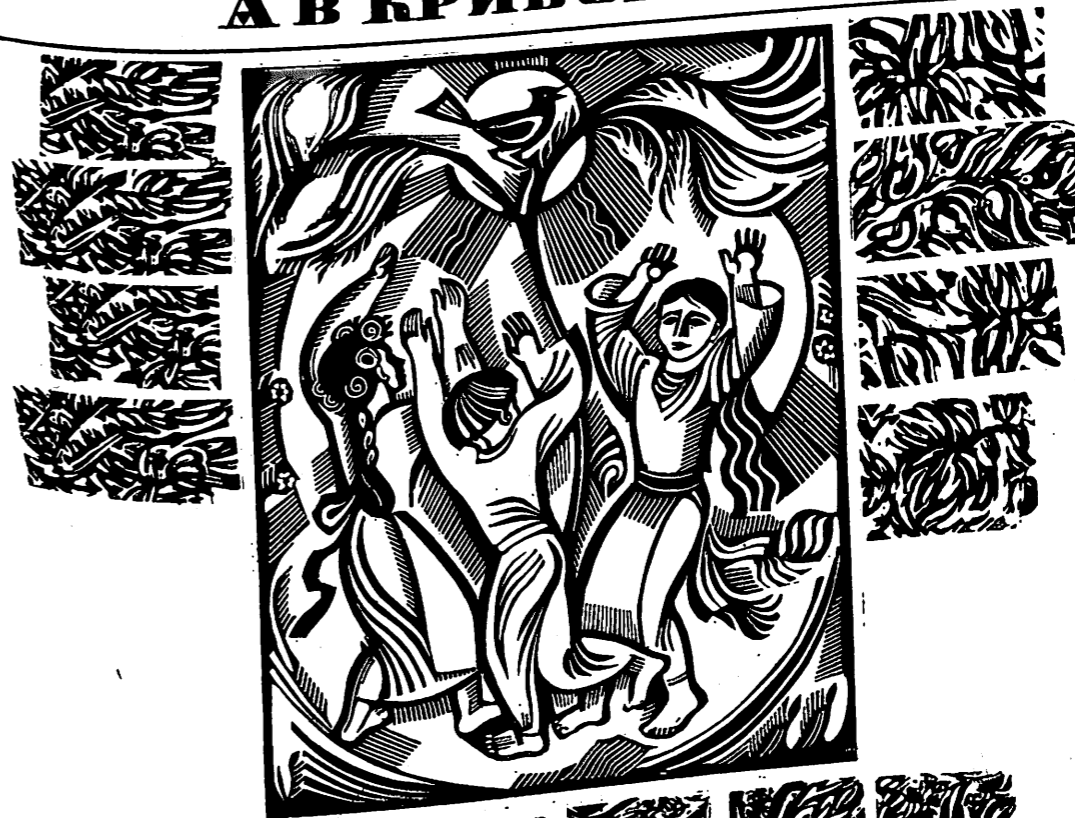
**ЗІЙШЛА ЗІРКА З ПІДВЕЧІРКА
ТА Я ВПАЛА ДОДОЛУ,
А ХТО МЕНЕ, МОЛОДУЮ,
ОДВЕДЕ ДОДОМУ?
ПРОВЕДЕ ТЕБЕ, ДІВЧИНО,
ДОВГАЯ ЛОЗИНА,
А ЩОБ ЗНАЛА, З КИМ СТОЯЛА,
РЕЧІ РОЗМОВЛЯЛА.**

III

А В КРИВОГО ТАНЦЯ

*А в кривого танця
А в кривого танця
ТА НЕ ВИВЕДЕМ КІНЦЯ!*

*ТРЕБА ЙОГО ТА Й ВИВОДИТИ,
ЛАД ЙОМУ ТА Й ЗНАХОДИТИ.*

*ОЙ ВУЛИЦЯ ТА Й ШИРОКАЯ,
ЧОГО ТРАВА НЕВИСОКАЯ?*

*БО ПАРУБКИ ТА Й ІСТОПТАЛИ
ВЕЛИКИМИ ТА Й НОЖИЩАМИ,*

*ВЕЛИКИМИ ТА Й НОЖИЩАМИ,
ПОДЕРТИМИ ПОСТОЛИЩАМИ!*

*ОЙ ВУЛИЦЯ ТА Й ВУЗЕНЬКАЯ,
ЧОГО ТРАВА ЗЕЛЕНЕНЬКАЯ?*

*БО ДІВОНЬКИ ТА Й ІСТОПТАЛИ
МАЛЕНЬКИМИ НОЖЕНЬКАМИ,*

*МАЛЕНЬКИМИ НОЖЕНЬКАМИ,
ЧЕРВОНИМИ ТА ЧОБІТКАМИ.*

*ЧЕРВОНИМИ ТА ЧОБІТКАМИ,
ЗОЛОТИМИ ТА ПІДКІВКАМИ.*

У довгої лози

*У ДОВГОЇ ЛОЗИ
ПАСЛИ ХЛОПЦІ КОЗИ,
А ДІВЧАТА КОЗЕНЬЯТА,
ТА Й ПОМЕРЗЛИ НОЖЕНЬЯТА.*

*ОЙ ДІВОНЬКИ ГОЖІ,
КИДАЙТЕ ТІ КОЗИ,
В КРИВІМ ТАНЦЮ ПОХОДЖАЙМО
ТА НІЖЕНЬКИ ЗОГРІВАЙМО.*

*ОЙ КРИВОГО ТАНЦЯ
НЕ ВИВЕДУ КІНЦЯ.
ТРЕБА ЙОГО ВИВОДИТИ,
КІНЕЦЬ ЙОМУ ЗНАХОДИТИ.*

Як летіла пава

ЯК ЛЕТІЛА ПАВА,
СЕРЕД СЕЛА ВПАЛА,
А (ІМ'Я ДІВЧИНИ) (2)
ПОЯСА В'ЯЗАЛА. (2)
ЗАВ'ЯЗАЛА ПОЯСА
ТА І НА ШТИРИ ГУДЗИ,
А ВІН ЇЇ ПОДАРИВ (2)
МІРКУ КУКУРУДЗИ. (2)
МІРКУ КУКУРУДЗИ
ЩЕ І ПІВКОРЦЯ ПРОСА:
«КУПИ СОБІ ЧЕРЕВИКИ (2)
ТА І НЕ ХОДИ БОСА. (2)

ЯК ТИ ЦІ ПОДЕРЕШ,
ТО Я ДРУГІ КУПЛЮ,
ЛИШ НЕ КАЖИ ТИ НІКОМУ, (2)
ЩО Я ТЕБЕ ЛЮБЛЮ». (2)
«А Я ЦІ ПОДЕРУ,
ТИ ДРУГИХ НЕ КУПИШ,
БО Я ВЧОРА РОЗКАЗАЛА, (2)
ЩО ТИ МЕНЕ ЛЮБИШ». (2)

А горобчик до синички ходив

А ГОРОБЧИК ДО СИНІЧКИ ХОДИВ,
А ВІН ЇЇ ПОДАРУНКИ НОСИВ.
ТИ, СИНІЧКО, ТИ, ГОЛУБКО МОЯ,
ПРОРВАЛАСЯ І У КРИЛЕЧКУ ДІРА,
ЗАГУБИЛАСЬ ПОДАРУНКА ТВОЯ.
А САШКО ДО МАРУСИ ХОДИВ,
А ВІН ЇЇ ПОДАРУНКИ НОСИВ.
ТИ, МАРУСЮ, ТИ, ГОЛУБКО МОЯ,
ПРОРВАЛАСЯ І У КИШЕНІ ДІРА,
ЗАГУБИЛАСЬ ПОДАРУНКА ТВОЯ.

Ягіл-ягілочка

ЯГІЛ-ЯГІЛОЧКА,
ЯГЕЛОВА ДОЧКА
УСТАЛА РАНЕСЕНЬКО,
ВМИЛАСЯ БІЛЕСЕНЬКО.

ЯГІЛ-ЯГІЛОЧКА,
ЯГЕЛОВА ДОЧКА,
ВИБЕРИ СОБІ ДІВЧИНУ,
ЯК ЧЕРВОНУ КАЛИНУ.

ЯГІЛ-ЯГІЛОЧКА,
ЯГЕЛОВА ДОЧКА
КВІТОЧКИ ЗБИРАЛА,
ВІНОК ЗАПЛІТАЛА.

ЯГІЛ-ЯГІЛОЧКА,
ЯГЕЛОВА ДОЧКА
НА ВУЛИЦЮ ВИЙШЛА,
ЯК ЗОРЕНЬКА ЗІЙШЛА.

А ми просо сіяли, сіяли

«А МИ ПРОСО СІЯЛИ, СІЯЛИ,
ОЙ ДИВ, ЛАДО, СІЯЛИ, СІЯЛИ».
«А МИ ПРОСО ВИТОПЧЕМ, ВИТОПЧЕМ,
ОЙ ДИВ, ЛАДО, ВИТОПЧЕМ, ВИТОПЧЕМ».
«ТА ЯК ЖЕ ВИ ВИТОПЧЕТЕ, ВИТОПЧЕТЕ?
ОЙ ДИВ, ЛАДО, ВИТОПЧЕТЕ?»
«А МИ КОНІ ВИПУСТИМ, ВИПУСТИМ,
ОЙ ДИВ, ЛАДО, ВИПУСТИМ, ВИПУСТИМ».
«А МИ КОНІ ЗЛАПАЄМ, ЗЛАПАЄМ.
ОЙ ДИВ, ЛАДО, ЗЛАПАЄМ, ЗЛАПАЄМ».
«ТА ЧИМ ЖЕ ВАМ ЛАПАТИ, ЛАПАТИ?
ОЙ ДИВ, ЛАДО, ЛАПАТИ, ЛАПАТИ?»
«ОЙ ШОВКОВИМ НЕВОДОМ, НЕВОДОМ,
ОЙ ДИВ, ЛАДО, НЕВОДОМ, НЕВОДОМ».
«А МИ КОНІ ВИКУПИМ, ВИКУПИМ».

ОЙ ДИВ, ЛАДО, ВИКУПИМ, ВИКУПИМ».
«А ЗА ЩО ВАМ ВИКУПЛЯТЬ, ВИКУПЛЯТЬ?»
ОЙ ДИВ, ЛАДО, ВИКУПЛЯТЬ, ВИКУПЛЯТЬ?»
«А МИ ДАМО СТО СРІБНИХ, СТО СРІБНИХ,
ОЙ ДИВ, ЛАДО, СТО СРІБНИХ, СТО СРІБНИХ».
«НЕ ВОЗЬМЕМО І ТИСЯЧІ, ТИСЯЧІ,
ОЙ ДИВ, ЛАДО, І ТИСЯЧІ, І ТИСЯЧІ».
«А МИ ДАМО ДІВЧИНУ, ДІВЧИНУ,
ОЙ ДИВ, ЛАДО, ДІВЧИНУ, ДІВЧИНУ».
«А ДІВЧИНУ ВОЗЬМЕМО, ВОЗЬМЕМО,
ОЙ ДИВ, ЛАДО, ВОЗЬМЕМО, ВОЗЬМЕМО».

При долині мак, при широкій мак

ПРИ ДОЛИНІ МАК, ПРИ ШИРОКІЙ МАК,
КОРЕНАСТІЙ, ГОЛОВАСТІЙ.
МОЛОДІІ МОЛОДИЦІ, НЕ ХОДІТЕ НА ВУЛИЦЮ,
СТАНЬТЕ ВИ У РЯД, ЯК В ДОЛИНІ МАКІ
ПРИ ДОЛИНІ МАК, РОЗЦВІТАЄ МАК,
КОРЕНАСТІЙ, ГОЛОВАСТІЙ.
МОЛОДІІ МОЛОДИЦІ, НЕ ХОДІТЕ НА ВУЛИЦЮ,
СТАНЬТЕ ВИ У РЯД, ЯК В ДОЛИНІ МАКІ
ПРИ ДОЛИНІ МАК, ПОСПІВАЄ МАК,
КОРЕНАСТІЙ, ГОЛОВАСТІЙ.
МОЛОДІІ МОЛОДИЦІ, НЕ ХОДІТЕ НА ВУЛИЦЮ,
СТАНЬТЕ ВИ У РЯД, ЯК В ДОЛИНІ МАКІ

...
**ПРИ ДОЛИНИ МАК, МОЛОТИЛА МАК,
 КОРЕНАСТИЙ, ГОЛОВАСТИЙ.
 МОЛОДІІ МОЛОДИЦІ, НЕ ХОДИТЕ НА ВУЛИЦЮ,
 СТАНЬТЕ ВИ У РЯД, ЯК В ДОЛИНІ МАКІ
 ПРИ ДОЛИНІ МАК, ПРОДАВАЛА МАК,
 КОРЕНАСТИЙ, ГОЛОВАСТИЙ.
 МОЛОДІІ МОЛОДИЦІ, НЕ ХОДИТЕ НА ВУЛИЦЮ,
 СТАНЬТЕ ВИ У РЯД, ЯК В ДОЛИНІ МАКІ**

Чечітка

Весь ключ навивається навколо однієї,
 яка представляє чечітку, а потім
 знову розвивається. Співають:

**«ЧЕЧІТКО МАЛЕНЬКА,
 А ДЕ ТВОЯ НЕНЬКА?»
 «НА МАКІВЦІ СИДІЛА,
 ДРІБЕН МАЧОК ДЗЮБАЛА:
 ДЗЮБ, ДЗЮБ, ДЗЮБАНЕЦЬ,
 ХОДИТЬ ДІВКА У ТАНЕЦЬ,
 А ЗА НЕЮ МОЛОДЕЦЬ:
 «НЕ ЙДИ, ДІВКО, У ТАНЕЦЬ!»**

Од кутка до кутка

**ОД КУТКА ДО КУТКА
 СКАКАЛИ ДІВКИ В ГОРОДКА.
 ГОДІ, ДІВКИ, СКАКАТИ,
 ХОДИМ ГРЕЧКИ В'ЯЗАТИ,
 ТИ, ГАЛОЧКО СИЗОКРИЛА,
 ТИ, ДІВОЧКО ЧОРНОБРИВА,
 ТИ, ГАЛОЧКО, СКОЧ НА КОНЕЦЬ
 ТИ, ДІВОЧКО, ПОВЕДИ ТАНЕЦЬ!**

Ой нумо, нумо

**ОЙ НУМО, НУМО
 В ПЛЕТЕНОГО ШУМА!
 ЯК НАША МАТИ
 БУДЕ ЗАПЛІТАТИ.
 РОЗПЛЕТІСЯ, ШУМЕ,
 РОЗПЛЕТІСЯ!
 ХРЕЩАТИЙ БАРВІНКУ,
 РОЗСТЕЛИСЯ!**

Та вплинь, селезню

**ТА ВПЛИНЬ, СЕЛЕЗНЮ, ТА ВПЛИНЬ ЗА ВОДОЮ,
 ТА ЛЮЛІ-ЛЮЛЕСЕНЬКИ, ТА ВПЛИНЬ ЗА ВОДОЮ.
 ТА СКАЖИ, СЕЛЕЗНЮ, ЯК ДІВОЧКИ СКАЧУТЬ,
 ТА ЛЮЛІ-ЛЮЛЕСЕНЬКИ, ЯК ДІВОЧКИ СКАЧУТЬ.
 ДА ОТАК ХОРОШЕНЬКО, ДА ОТАК ПРИГОЖЕНЬКО,
 ТА ЛЮЛІ-ЛЮЛЕСЕНЬКИ, ДА ОТАК ПРИГОЖЕНЬКО.
 ТА СКАЖИ, СЕЛЕЗНЮ, ЯК ПАРУБОЧКИ СКАЧУТЬ;
 ТА ЛЮЛІ-ЛЮЛЕСЕНЬКИ, ЯК ПАРУБОЧКИ СКАЧУТЬ.
 ДА ОТАК ХОРОШЕНЬКО, ДА ОТАК ПРИГОЖЕНЬКО,
 ТА ЛЮЛІ-ЛЮЛЕСЕНЬКИ, ДА ОТАК ПРИГОЖЕНЬКО.
 ДА СКАЖИ, СЕЛЕЗНЮ, ЯК СТАРІ БАБИ СКАЧУТЬ,
 ТА ЛЮЛІ-ЛЮЛЕСЕНЬКИ, ЯК СТАРІ БАБИ СКАЧУТЬ.
 ДА ОТАК ІСКОРЧИВШИСЬ, ДА ОТАК ІЗМОРЩИВШИСЬ,
 ТА ЛЮЛІ-ЛЮЛЕСЕНЬКИ, ДА ОТАК ІЗМОРЩИВШИСЬ.
 ТА ЛЮЛІ-ЛЮЛЕСЕНЬКИ, ДА ОТАК ІЗМОРЩИВШИСЬ.**

З-під зеленого дуба

**З-ПІД ЗЕЛЕНОГО ДУБА (2)
 ВИРОСТАЄ ЧЕЧЕВИЦЯ, (2)
 А З-ПІД ТОЇ ЧЕЧЕВИЦІ (2)
 ЧОРНАЯ ДА КУНА СКАЧЕ. (2)
 ПОСКАЧ, ПОСКАЧ, КУНЦЮ, (2)
 ПОСКАЧ, ПОСКАЧ, ЛЮБЦЮ, (2)
 ТА ПО ЧИСТОМУ ПОЛЮ, (2)
 ТА ПО СИНЬОМУ МОРЮ. (2)
 ТРІПНИ, ТРІПНИ КРИЛЕЧКОЮ, (2)
 ХЛЮПНИ, ХЛЮПНИ ВОДИЧКОЮ, (2)
 А ВМІЙ БІЛЕЄ ЛИЧКО, (2)
 ТА ПРОТРИ ЧОРНІ ОЧІ, (2)
 ТА ВІЗЬМИСЯ В БОКИ, (2)
 ПІДИ САМА В СКОКИ. (2)
 ВИБИРАЙ СОБІ ДРУГУ (2)
 ТОВАРИШКУ ЛЮБУ. (2)**

Ой на горі лобода

ОЙ НА ГОРІ ЛОБОДА, ЛОБОДА,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ЛОБОДА, ЛОБОДА.
ЖОНА МУЖА ПРОДАЛА, ПРОДАЛА,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ПРОДАЛА, ПРОДАЛА.
ТА НЕ ДОРОГО Й УЗЯЛА, Й УЗЯЛА,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, Й УЗЯЛА, Й УЗЯЛА.
ТІЛЬКИ ВЗЯЛА ТРИ РУБЛЯ, ТРИ РУБЛЯ,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ТРИ РУБЛЯ, ТРИ РУБЛЯ.
ТА КУПИЛА ВОНА ТРИ ВОЛА, ТРИ ВОЛА,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ТРИ ВОЛА, ТРИ ВОЛА.
ТА ЗОРЛА ВОНА ТРИ ПОЛЯ, ТРИ ПОЛЯ,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ТРИ ПОЛЯ, ТРИ ПОЛЯ.
ТА ПОСІЯЛА ВОНА ТРОЙЗІЛЛЯ, ТРОЙЗІЛЛЯ.
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ТРОЙЗІЛЛЯ, ТРОЙЗІЛЛЯ.
ПЕРВЕ ЗІЛЛЯ БАРВІНОК, БАРВІНОК,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, БАРВІНОК, БАРВІНОК.
ДРУГЕ ЗІЛЛЯ ВАСИЛЬОК, ВАСИЛЬОК,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ВАСИЛЬОК, ВАСИЛЬОК.
ТРЕТЄ ЗІЛЛЯ ЧОРНОБРІВ, ЧОРНОБРІВ,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ЧОРНОБРІВ, ЧОРНОБРІВ.
Й МИХАЙЛО ПАРАСКУ ПОЛЮБИВ, ПОЛЮБИВ,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ПОЛЮБИВ, ПОЛЮБИВ,
ЧЕРЕВИЧКИ ПОКУПИВ, ПОКУПИВ,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ПОКУПИВ, ПОКУПИВ,
А ПАРАСІ ПОДАРИВ, ПОДАРИВ,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ПОДАРИВ, ПОДАРИВ.
ЗА ЦІ ЧЕРЕВИЧКИ ТРИ КОПИ, ТРИ КОПИ,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ТРИ КОПИ, ТРИ КОПИ.
А ЦІ ЧЕРЕВИЧКИ ТА Й НОСИ, ТА Й НОСИ,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, ТА Й НОСИ, ТА Й НОСИ,
А ДРУГИХ ЖЕ НЕ ПРОСИ, НЕ ПРОСИ,
ТАЙ-ЛАЙ ЛАДОМ, НЕ ПРОСИ, НЕ ПРОСИ.

Горошок

Дівчата й хлопці, взявшись за руки,
ходять повільно колом і співають притупуючи:

ПОСІЯВ Я ГОРОШОК НА ЗЕЛЕНІЙ НИВЦІ,
КУПИВ ЖЕ Я ЧЕРЕВИЧКИ СВОІЙ ЧОРНОБРІВЦІ;
ЩЕ Я ГОРОШОК НЕ ЗІШОВ, ТІЛЬКИ ЛОБОДОЧКИ,
ВИТОПЛАЛА Ж ЧЕРЕВИЧКИ — ТІЛЬКИ ЗАП'ЯТОЧКИ.
«ОЙ ДІВЧИНО, ЧИЯ ТИ? ЧИ ВИЙДЕШ ТИ ГУЛЯТИ?»
«НЕ ПИТАЙСЯ, ЧИЯ Я, КОЛИ ВИЙДЕШ, ВИЙДУ Й Я,
КОЛИ ХОДИШ, ТО ХОДИ; КОЛИ ЛЮБИШ, ТО ЛЮБИ;
НЕ ЗВОДЬ МЕНЕ ІЗ УМА, КОЛИ ДУМКИ НЕМА».

Василь, василь, васильочок
василь, василь, васильочок,
ГЕЙ, ВАСИЛЬОЧОК, (2)
ГЕЙ, ПРОЗОРИЙ МІЯ ЦВІТОЧОК,
ГЕЙ, МІЯ ЦВІТОЧОК! (2)

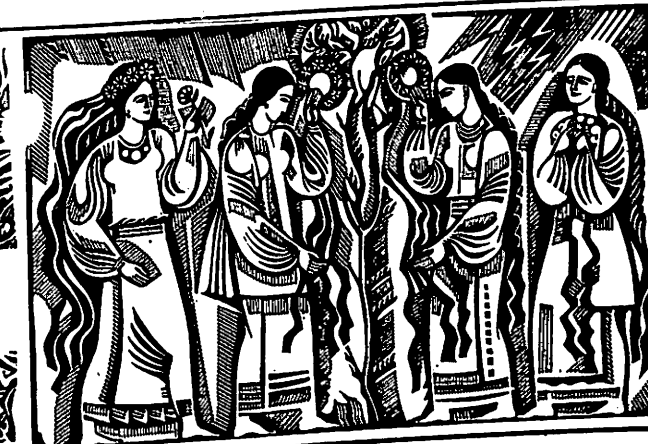
ПЕРШИМ ЧАСОМ ВАСИЛЯ САДИЛА,
ГЕЙ, ВАСИЛЯ САДИЛА. (2)
ДРУГИМ ЧАСОМ ПІДЛИВАЛА,
ГЕЙ, ПІДЛИВАЛА. (2)

ТРЕТІМ ЧАСОМ ЦВІТ ЗІРВАЛА,
ГЕЙ, ЦВІТ ЗІРВАЛА. (2)
ЦВІТ ЗІРВАЛА, НА СТІЛ КЛАЛА,
ГЕЙ, НА СТІЛ КЛАЛА. (2)

З СТОЛА БРАЛА, ВІНОК ПЛЕЛА,
ГЕЙ, ВІНОК ПЛЕЛА. (2)
СПЛЕТУ ВІНОК, ПІДУ В ТАНОК,
ГЕЙ, ПІДУ В ТАНОК! (2)

А В ТІМ ТАНКУ Є МІЯ МИЛИЙ,
ГЕЙ, Є МІЯ МИЛИЙ. (2)
Є МІЯ МИЛИЙ ЧОРНОБРІВНИЙ,
ГЕЙ, ЧОРНОБРІВНИЙ. (2)

СНДИТЬ СОБІ, В ГУСЛА ГРАЄ,
ГЕЙ, В ГУСЛА ГРАЄ. (2)
В ЙОГО ГУСЛА ШОВКОВІЙ,
ГЕЙ, ШОВКОВІЙ. (2)
В ЙОГО СЛОВА ПРЕКРАСНІЙ,
ГЕЙ, ПРЕКРАСНІЙ. (2)

Володар

«ВОЛОДАР, ВОЛОДАР,
ЧИ ВДОМА ГОСПОДАР?»
«НЕМА ЙОГО ВДОМА,
ПОІХАВ ПО ДРОВА».
«ОЙ ЧИЄ Ж ТО ДИТЯ
НА КОНИКУ СИДИТЬ?
ЩО ВОНО ДЕРЖИТЬ?»
«ЧЕРВОНЕЄ ЯБЛУЧКО».
«ЧИМ ВОНО МАЄ?»
«ЗОЛОТИМ КОНЕМ ГРАЄ».

Тече вода по пісочку

ТЕЧЕ ВОДА ПО ПІСОЧКУ,
ТЕЧЕ ВОДА ПО КАМЕНІ.
СТИХА ЯДУ, СТУПАЮ, (2)
ЩОБИ ЧОБІТКИ НЕ СКРИПІЛИ,
ЩОБИ ПІДКІВКИ НЕ БРИНІЛИ,
СТИХА ЯДУ, СТУПАЮ, (2)
ЩОБИ СВЕКОРА НЕ ЗБУДИТИ,
ЩОБИ СВЕКРОВІ ДОГОДИТИ.
СТИХА ЯДУ, СТУПАЮ. (2)

ТЕЧЕ ВОДА ПО ПІСОЧКУ,
ТЕЧЕ ВОДА ПО КАМЕНІ.
СТИХА ЯДУ, СТУПАЮ, (2)
ЩОБИ ЧОБІТКИ НЕ СКРИПІЛИ,
ЩОБИ ПІДКІВКИ НЕ БРИНІЛИ,
СТИХА ЯДУ, СТУПАЮ, (2)
ЩОБИ СВЕКРУХИ НЕ ЗБУДИТИ,
ЩОБИ СВЕКРУСІ ДОГОДИТИ,
СТИХА ЯДУ, СТУПАЮ. (2)

(Далі — «щоб дівера не збудити»,
«щоб зовиці не збудити»).

ТЕЧЕ ВОДА ПО ПІСОЧКУ,
ТЕЧЕ ВОДА ПО КАМЕНІ.
ЗБИСТРА ЯДУ, СТУПАЮ, (2)
ЩОБИ ЧОБІТКИ СКРИПІЛИ,
ЩОБИ ПІДКІВКИ БРИНІЛИ,
ЗБИСТРА ЯДУ, СТУПАЮ, (2)
ЩОБИ МИЛОГО ЗБУДИТИ,
ЩОБИ МИЛОГО ОБІЙМИТИ,
ЗБИСТРА ЯДУ, СТУПАЮ. (2)

Черчик любий, черчик ладний

ЧЕРЧИК ЛЮБИЙ, ЧЕРЧИК ЛАДНИЙ,
НА ЧЕРЧИКУ ПАС ЄДВАБНИЙ,
НА ЧЕРЧИКУ ЧЕРЕВИЧКИ,
БО САМ ЧЕРЧИК НЕВЕЛИЧКИЙ.

ЛЕТІВ ПТАШОК ПО УЛИЦІ
ТА Й ЗАЛЕТІВ ДО ПИВНИЦІ,
ВИПИВ СОБІ СКЛЯНКУ ВИНА:
ОЙ ТЕПЕР ТИ МОЯ МИЛА.

А ВИ, ХЛОПЦІ, ПОСПІШАЙТЕ,
КОЖНИЙ ПАРИ СИ ШУКАЙТЕ,
НАЯ СЯ ЛИШИТЬ КРАСАВИЦЯ:
ЧОРНІ ОЧІ, БІЛІ ЛИЦЯ.

Грай, жучку, грай

ГРАЙ, ЖУЧКУ, ГРАЙ,
У НАС ДОБРИЙ КРАЙ:
У НАС ДІВКИ В ЗОЛОТІ ХОДЯТЬ,
У НАС ВЕРБИ ГРУШКИ РОДЯТЬ.
ГРАЙ, ЖУЧКУ, ГРАЙ!

ДАЙТЕ, ДІВКИ, ОКОЛОТА —
ХЛОПЦІВ НЕСТИ ДО БОЛОТА.
ГРАЙ, ЖУЧКУ, ГРАЙ,
У НАС ДОБРИЙ КРАЙ:

ДІВКИ СКАЧУТЬ В ЗОЛОТІ,
ХЛОПЦІ ПЛАЧУТЬ В БОЛОТІ!
ГРАЙ, ЖУЧКУ, ГРАЙ,
У НАС ДОБРИЙ КРАЙ.

Ой пішов жук топиться

**ОЙ ПІШОВ ЖУК ТОПИТИСЯ,
А ЖУЧИХА ДИВИТИСЯ.
ГРАЙ, ЖУЧЕ, ГРАЙ!
ТА ЛИШЕНЬ ЖУК СКОЧИВ В КАПКУ,
А ЖУЧИХА ХАП ЗА ЛАБКУ.
ГРАЙ, ЖУЧЕ, ГРАЙ!**

Ой наш пан панує
**ОЙ НАШ ПАН ПАНУЄ,
НА ПРИПІЧКУ ВЕСНУЄ.
ГРАЙ, ЖУЧЕ, ГРАЙ!**

**ВІД ПРИПІЧКА ДО КУТА
ЗАПРЯГАЄ КОГУТА.
ГРАЙ, ЖУЧЕ, ГРАЙ!**

**ОЙ НАШ ПАНОК МОЛОДЕНЬКИЙ,
АЛЕ ЗАТЕ РОЗУМНЕНЬКИЙ!
ГРАЙ, ЖУЧЕ, ГРАЙ!**

Зайчику, зайчику
**ЗАЙЧУКУ, ЗАЙЧУКУ,
МІЯ БРАТЧУКУ,
НЕ ХОДИ, НЕ ТОПЧИ
ГОРОДЧУКУ!
НЕ ХОДИ, НЕ ТОПЧИ
РУТКИ-М'ЯТКИ,
БО МОЯ РУТКА
ЯК БАЛАМУТКА,
БО МОЯ М'ЯТКА
ЯК ПАНИМАТКА.
ЗАЙЧИЧОК, ЗАЙЧИЧОК
ПРИБІГАЄ,
НІЖКОЮ НІЖКИ
ПРИБИВАЄ.
ЯКБИ-ТО НАБИТО,
НІЖКИ ПРИБИТО.
З КАЛИНОВОГО ЛУГУ
ВИБИРАЯ ПАРУ ДРУГУ.**

Поріс крокіс на дворі

ПОРІС КРОКІС НА ДВОРІ. (2)
 ЧОМ, ДІВЧАТА, НЕ ІДЕТЕ?
 ЧОМ КРОКОСУ НЕ РВЕТЕ? (2)
 КРОКІС ЦВІТЕ ЦВІТАМИ, (2)
 ІЗОРВАНИ ДІВКАМИ. (2)
 ІЗОРВАЛИ ДІВОЧКИ, (2)
 ЗАВИВАЛИ ВІНОЧКИ (2)
 І ПІШЛИ ВОНИ В ТАНОЧКИ. (2)
 І ТАНОЧКИ ПРОВЕЛИ,
 І ДОДОМУ ПІШЛИ.

Легіники, чо' хочете

ЛЕГІНИКИ, ЧО' ХОЧЕТЕ,
 ЧО' ЧОБІТКИ ТОЛОЧИТЕ?
 ГРАЙ, ЖУЧЕ, ГРАЙ!
 ЛЕГІНИКИ, СЯДЬТЕ ТИХО,
 НЕ СЯДЕТЕ — БУДЕ ЛИХО.
 ГРАЙ, ЖУЧЕ, ГРАЙ!
 БО ЯК МИ СЯ ЗАВВИХНЕМО,
 ДО АРЕШТУ ВАС ЗАМКНЕМО.
 ГРАЙ, ЖУЧЕ, ГРАЙ!

Ой у лісі кременина

ОЙ У ЛІСІ КРЕМЕНИНА,
 ЧОРНІ ОЧІ В ВІРМЕНИНА.
 ГРАЙ, ЖУЧЕ, ГРАЙ!
 ВІРМЕН ЧОРНІ ОЧІ МАЄ,
 Я ГО ЛЮБЛЮ — ВІН НЕ ЗНАЄ,
 ГРАЙ, ЖУЧЕ, ГРАЙ!
 Я ГО ЛЮБЛЮ, НЕ ТАЮСЯ,
 ПОЦІЛЮЮ — ПРИЗНАЮСЯ.
 ГРАЙ, ЖУЧЕ, ГРАЙ!

А вже весна

А ВЖЕ ВЕСНА, А ВЖЕ КРАСНА,
 ІЗ СТРИХ ВОДА КАПЛЕ. (3)

МОЛОДОМУ КОЗАКОВІ
 МАНДРІВОЧКА ПАХНЕ. (3)

ПОМАНДРУВАВ ВАСИЛЕЧКО
 З ЛУБЕН ДО ПРИЛУКИ. (3)

ЗА НИМ БІЖИТЬ МАРИНОЧКА,
 ДОМИТЬ БІЛІ РУКИ. (3)

ОЙ ПОІХАВ ВАСИЛЕЧКО
 У ЧИСТЕЄ ПОЛЕ. (3)

ЗА НИМ УСЛІД МАРИНОЧКА:
 «ВЕРНИСЯ, СОКОЛЕ!» (3)

ОЙ ВЕРНИСЯ, ВАСИЛЕЧКУ,
 МАТУСЯ ВМИРАЄ!» (3)

«НЕ ВЕРНУСЯ, ЗАБАРЮСЯ —
 НЕХАЙ ХОЧ СКОНАЄ!» (3)

«ОЙ ВЕРНИСЯ, ВАСИЛЕЧКУ,
 МИЛЕНЬКА ВМИРАЄ!» (3)

«БУДУ ШВИДШЕ КОНЯ ГНАТИ,
 ЩОБ ЖИВУ ЗАСТАТИ!» (3)

Ускочив козел у город

УСКОЧИВ КОЗЕЛ У ГОРОД,
ТА Й У ГОРОД, У ГОРОД;
ПОІВ КОЗЕЛ ЛУК-ЧАСНОК, ЛУК-ЧАСНОК,
І ВІЛУ КАПУСТУ, КАПУСТУ,
І ЧОРНУ ЧОРНУШКУ, ЧОРНУШКУ,
ЗЕЛЕНУ ПЕТРУШКУ, ПЕТРУШКУ.
ВЗЯЛИ КОЗЛА ЗА РІЖОК, ЗА РІЖОК,
ПОВЕЛИ КОЗЛА НА ТОРЖОК, НА ТОРЖОК,
ВЗЯЛИ ЗА КОЗЛА ТРИ РУБЛІ, ТРИ РУБЛІ,
А ЗА РОГИ — ЧОТИРИ, ЧОТИРИ.

Ой у саду-садочку

ОЙ У САДУ-САДОЧКУ
СКОПАЮ Я ГРЯДОЧКУ (2)
ТА Й ПОСІЮ ОГІРКИ.
ЯК ЗАРОДЯТЬ ЗЕЛЕНЕНЬКІІ (2)
ДЯКОВЕЦЬКІ ПАРУБКИ
ВИГРАВАЮТЬ НА ДУДКИ. (2)
НА НИХ ШАПКИ-КОВПАКИ,
А СОРОЧКИ БІЛЕНЬКІ, (2)
ЧОБОТИ ХРОМОВЕНЬКІ.
ОЙ У САДУ-САДОЧКУ (2)
СКОПАЮ Я ГРЯДОЧКУ
ТА Й ПОСІЮ ОГІРКИ. (2)
ЯК ЗАРОДЯТЬ ЖОВТЯКІ
ЛІТИНЕЦЬКІ ПАРУБКИ (2)

ВИГРАВАЮТЬ НА ДУДКИ,
НА НИХ ШАПКИ — ЯРМУЛКИ, (2)
А СОРОЧКИ — КАТАНКИ,
А ЧОБОТИ — ПОСТОЛИ. (2)

Тепер я ся роботоньков не журю

ТЕПЕР Я СЯ РОБОТОНЬКОВ
НЕ ЖО,
БО Я ЛІЮ ВЖЕ САДИТИ
ЦИБУЛЮ.
ТА Я ВМІЮ ВЖЕ САДИТИ
ЧАСНИЧОК
ТА ПОБІГЧИ В ХОЛОДОЧОК
НА ЧАСОК.

Ой за двором, за двором

ОЙ ЗА ДВОРОМ, ЗА ДВОРОМ
ГОРЯТЬ ДУБИ ПОЖАРОМ. (2)
БІЖАТЬ ДІВКИ ГАСИТИ,
ВІДРОМ ВОДУ НОСИТИ. (2)
СКІЛЬКИ В ВІДРІ ВОДИ Є,
СТІЛЬКИ В ДІВКИ ПРАВДИ Є. (2)

ОЙ ЗА ДВОРОМ, ЗА ДВОРОМ
ГОРЯТЬ ДУБИ ПОЖАРОМ. (2)
БІЖАТЬ ХЛОПЦІ ГАСИТИ,
РЕШЕТАМИ ВОДУ НОСИТИ. (2)
СКІЛЬКИ В РЕШЕТІ ВОДИ Є,
СТІЛЬКИ В ХЛОПЦЯ ПРАВДИ Є. (2)

ОЙ ЗА ДВОРОМ, ЗА ДВОРОМ
ГОРЯТЬ ДУБИ ПОЖАРОМ. (2)
БІЖАТЬ МОЛОДИЦІ ГАСИТИ,
ХУСТКАМИ ВОДУ НОСИТИ. (2)
СКІЛЬКИ В ХУСТЦІ ВОДИ Є,
СТІЛЬКИ В ЖІНКІ ПРАВДИ Є. (2)

ОЙ ЗА ДВОРОМ, ЗА ДВОРОМ
ГОРЯТЬ ДУБИ ПОЖАРОМ. (2)
БІЖАТЬ ЧОЛОВІКИ ГАСИТИ,
КАШКЕТАМИ ВОДУ НОСИТИ. (2)
СКІЛЬКИ В КАШКЕТІ ВОДИ Є,
СТІЛЬКИ В ЧОЛОВІКА ПРАВДИ Є. (2)

ОЙ ЗА ДВОРОМ, ЗА ДВОРОМ,
ГОРЯТЬ ДУБИ ПОЖАРОМ. (2)
БІЖАТЬ БАБИ ГАСИТИ,
ЧЕПЦЯМИ ВОДУ НОСИТИ. (2)
СКІЛЬКИ В ЧЕПЦІ ВОДИ Є,
СТІЛЬКИ В БАБИ ПРАВДИ Є. (2)

ОЙ ЗА ДВОРОМ, ЗА ДВОРОМ
ГОРЯТЬ ДУБИ ПОЖАРОМ. (2)
БІЖАТЬ ДІДИ ГАСИТИ,
ШАПКАМИ ВОДУ НОСИТИ. (2)
СКІЛЬКИ В ШАПЦІ ВОДИ Є,
СТІЛЬКИ В ДІДА ПРАВДИ Є. (2)

Горобецько

ОЙ УМЕР ГОРОБЕЄЧКО НА ВИШНІ, НА ВИШНІ, НА ВИШНІ,
ТА ЙОГО НІЖЕНЬКИ ПОВИСЛИ, ПОВИСЛИ, ПОВИСЛИ.

Приспів:

ОЙ ГОРЕ, ГОРЕ, НЕНЬКО, ЩО ПОМЕР ГОРОБЕЄЧКО
ТА Й НЕЖИВ ЖЕ ВІН БУДЕ.

ТА НАЛЕТІЛИ СОРОКИ, СОРОКИ, СОРОКИ,
ВЗЯЛИ ГОРОБЕЄЧКА ПІД БОКИ, ПІД БОКИ, ПІД БОКИ.

Приспів.

ТА НАЛЕТІЛИ ВОРОНИ, ВОРОНИ, ВОРОНИ,
ВОНИ ГОРОБЕЄЧКА ЗБОРОЛИ, ЗБОРОЛИ, ЗБОРОЛИ.

Приспів.

ТА НАЛЕТІЛИ ЛАСТІВКИ, ЛАСТІВКИ, ЛАСТІВКИ,
ТО Ж ЙОГО ХРЕЩЕНІ МАТІНКИ, МАТІНКИ, МАТІНКИ.

Приспів.

ТА НАЛЕТІЛИ СИНИЦІ, СИНИЦІ, СИНИЦІ,
ТО Ж ГОРОБЕЄЧКОВІ СЕСТРИЦІ, СЕСТРИЦІ, СЕСТРИЦІ.

Приспів.

ПОХОВАЛИ ГОРОБЕЄЧКА У СТРСІ, У СТРСІ, У СТРСІ,
ПОМНАЛИ ГОРОБЕЄЧКА У ЛІСІ, У ЛІСІ, У ЛІСІ.

Приспів.

НАСИПАЛИ В ДОМОВИНОНЬКУ ТРАВИЦІ, ТРАВИЦІ, ТРАВИЦІ,
ЗАТУЖИЛИ ЗА СІРЕНЬКИМ ВСІ ПТИЦІ, ВСІ ПТИЦІ, ВСІ ПТИЦІ.

Приспів.

Киш, киш, горобей!

**КИШ, КИШ, ГОРОБЕЙ!
ТИ НЕ КЛЮЙ КОНОПЕЛЬ,
НІ МОЇХ, НІ ЧУЖИХ,
НІ СУСІДЧИННИХ
МОЇ КОНОПЕЛЬКИ
ІЩЕ ЗЕЛЕНЕНЬКІ!**

Бичок

**«ПРОДАЙ, БАБКО, БИЧКА!»
«ЯКОГО?»
«ПОЛОВОГО».
«ВІН У МЕНЕ ПОЛОВИЯ, ПОЛОВИЯ
І НА ГРОШІ ДОРОГНІ, ДОРОГНІ,
Я Ж НОГО НЕ ПРОДАМ!»**

**«ПРОДАЙ, БАБКО, БИЧКА!»
«ЯКОГО?»
«СІРОГО».
«ВІН У МЕНЕ СІРИЯ, СІРИЯ,
ВИМІТАЄ ХАТУ І СІНІ,
Я Ж НОГО НЕ ПРОДАМ!»**

**«ПРОДАЙ, БАБКО, БИЧКА!»
«ЯКОГО?»
«ЛИСОГО».
«ВІН У МЕНЕ ЛИСИЯ, ЛИСИЯ,
ПЕРЕМІЄ ЛОЖКИ І МИСКИ,
Я Ж НОГО НЕ ПРОДАМ!»**

**«ПРОДАЙ, БАБКО, БИЧКА!»
«ЯКОГО?»
«МУРОГО».
«ВІН У МЕНЕ МУРИЯ, МУРИЯ,
НАГОДУЄ СВИНІ І КУРИ,
Я Ж НОГО НЕ ПРОДАМ!»**

**«ПРОДАЙ, БАБКО, БИЧКА!»
«ЯКОГО?»
«РЯБОГО».
«ВІН У МЕНЕ РЯБИЯ, РЯБИЯ,
КУДИ ЙДЕ — ВСЕ ПРЯМИЯ, ПРЯМИЯ,
Я Ж НОГО НЕ ПРОДАМ!»**

**«ПРОДАЙ, БАБКО, БИЧКА!»
«ЯКОГО?»
«ЧОРНОГО».
«ВІН У МЕНЕ ЧОРНИЯ, ЧОРНИЯ
ТА Я У БОРОЗНУ МОТОРНИЯ,
Я Ж НОГО НЕ ПРОДАМ!»**

**«ПРОДАЙ, БАБКО, БИЧКА!»
«ЯКОГО?»
«БІЛОГО».
«ВІН У МЕНЕ БІЛНИЯ, БІЛНИЯ,
КУДИ ЙДЕ — ВСЕ СМІЛНИЯ, СМІЛНИЯ,
Я Ж НОГО НЕ ПРОДАМ!»**

Журавель

ТА ВНАДИВСЯ ЖУРАВЕЛЬ, ЖУРАВЕЛЬ
ДО БАБИНИХ КОНОПЕЛЬ, КОНОПЕЛЬ.

Приспів:

ТАКИЙ, ТАКИЙ ЖУРАВЕЛЬ,
ТАКИЙ, ТАКИЙ ЦИБАТИЙ,
ТАКИЙ, ТАКИЙ НОСАТИЙ,
ТАКИЙ, ТАКИЙ ДИБЛЕ,
КОНОПЕЛЬКИ ЩИПЛЕ.

ОЙ Я ТОМУ ЖУРАВЛЮ, ЖУРАВЛЮ
КИЄМ НОГИ ПЕРЕБ'Ю, ПЕРЕБ'Ю!

Приспів.

ТА ЩОБ ЖЕ ВІН НЕ ДИБАВ, НЕ ДИБАВ,
КОНОПЕЛЬКОК НЕ ЩИПАВ, НЕ ЩИПАВ!

Через наше село

ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛО,
ЧЕРЕЗ БОНДАРІВКУ,
ВЕЗЕ СТАРИЙ ЧОЛОВІК (2)
МОЛОДУЮ ЖІНКУ. (2)

ОЙ НА МОСТІ, НА МОСТІ
ДУБОВАЯ КЛАДКА,
ПОІХАЛА ЖІНКА (2)
У ГОСТІ ДО БАТЬКА. (2)

ТИЖДЕНЬ МИНАЄ —
ЖІНКИ НЕМАЄ.
ОЙ НАВЧУ Я, НАВЧУ (2)
МОЛОДУЮ ЖІНКУ. (2)

Приспів.

ОЦЕ ТОБІ, ЖУРАВЕЛЬ, ЖУРАВЕЛЬ,
ЩОБ НЕ ЗАЙМАВ КОНОПЕЛЬ, КОНОПЕЛЬ!

Приспів.

ДРУГИЙ НАСТУПАЄ —
ЖІНКА ПОВЕРТАЄ.
ОЙ НАВЧУ Я, НАВЧУ (2)
МОЛОДУЮ ЖІНКУ. (2)

ЖІНКА ЗА КАЧАЛКУ —
ЧОЛОВІК ПІД ЛАВКУ.
ОЙ НАВЧУ Я, НАВЧУ (2)
МОЛОДУЮ ЖІНКУ. (2)

ЖІНКА ЗА КОПИСТКУ —
ЧОЛОВІК ПІД МИСКУ.
ОЙ НАВЧУ Я, НАВЧУ (2)
МОЛОДУЮ ЖІНКУ. (2)

ЖІНКА ЗА ЛОПАТУ —
ЧОЛОВІК ЗА ХАТУ.
ОЙ НАВЧУ Я, НАВЧУ (2)
МОЛОДУЮ ЖІНКУ. (2)

В КРОПИВУ СХОВАВСЯ,
БОРОНОЮ ВКРИВСЯ,
БОРОНОЮ ВКРИВСЯ, (2)
ЩОБ НЕ ЗАСМАЛИВСЯ. (2)

КРОПИВА ПЕКУЧА,
БОРОНА КОЛЮЧА.
ОЙ НАВЧУ Я, НАВЧУ (2)
МОЛОДУЮ ЖІНКУ. (2)

Шумить, гуде, дощ буде

ШУМИТЬ, ГУДЕ, ДОЩ БУДЕ.
«А КУДИ ЛЕТИШ, ГОЛУБЕ?»
«ОЙ Я ЛЕЧУ
НА ВУЛИЦЮ ВАШУ,
НЕСУ ПШОНА НА КАШУ,
БУДЕМ КАШУ ВАРИТИ,
БУДЕМ ХЛОПЦІВ МАНИТИ.
НАША КАША СОЛОНА,
НАШІ ХЛОПЦІ — ВОРОНИ».

Ой покочу перстенець, перстенець

ОЙ ПОКОЧУ ПЕРСТЕНЕЦЬ, ПЕРСТЕНЕЦЬ —
ВСІ ДІВЧАТА У ТАНЕЦЬ, У ТАНЕЦЬ!
ОЙ ПОКОЧУ ОБРУЧКУ, ОБРУЧКУ —
УСІ ХЛОПЦІ У ДУЧКУ, У ДУЧКУ!

¹ Дучка — ямка.

Ходили, блудили парубки

ХОДИЛИ, БЛУДИЛИ ПАРУБКИ,
ХОДИЛИ, БЛУДИЛИ ПАРУБКИ
СІМ ЛІТ ТА ПО ПРИПІЧКУ,
А ЧОТИРИ ТА ПО ЗАПІЧКУ.
ПРИБЛУДИЛИСЬ К ПЕРЕПІЧНОМУ ВІКНУ:
«ДІВЧАТА-НЕБОЖАТА!
ДАЙТЕ ЛУСТУ¹ ХЛІБА,
ЧЕРЕПОЧОК ТА СІРІВАТКИ,
ЩАРБАТОЇ ЛОЖКИ —
ПОХЛЕБАТИ СІРІВАТКИ ТРОШКИ!»
ТИМ ДІВОЧКИ КРАСНІ,
ЩО ІЛИ ВАРЕНИКИ В МАСЛІ.
ТИМ ПАРУБКИ БІЛІ,
ЩО СІРІВАТКУ ІЛИ.

¹ Луста — скибка.

Ой на горі жито

ОЙ НА ГОРІ ЖИТО,
СИДИТЬ ЗАЙЧИК,
ВІН НІЖКАМИ ЧЕБЕРЯЄ.

Приспів:

КОЛИ Б ТАКІ НІЖКИ МАЛА,
ТО Я Б НИМИ ЧЕБЕРЯЛА,
ЯК ТОЙ ЗАЙЧИК,
ЯК ТОЙ ЗАЙЧИК!

ОЙ НА ГОРІ ГРЕЧКА,
СИДИТЬ ЗАЙЧИК,
ВІН НІЖКАМИ ЧЕБЕРЯЄ.

Приспів.

Ходить зайчик

ХОДИТЬ ЗАЙЧИК
ПО ШИРОМ БОРУ,
ЩЕ Й ПО ГОРОДУ,
І ПО ДІВИЦЯХ,
ПО КРАСАВИЦЯХ.
ЧИ НЕ ЗАЮШКА,
ЧИ НЕ БАТЮШКА
ПО ГОРОДУ ХОДИВ,
БІЛІ НОЖКИ ТОМИВ:
ТО В СІ ВОРОТА,
ТО В ТІ ВОРОТА.
А В НАС ВОРОТА
ПОЗАМИКАНІ,
ЖОВТИМ ПІСКОМ
ПОЗАСИПАНІ.

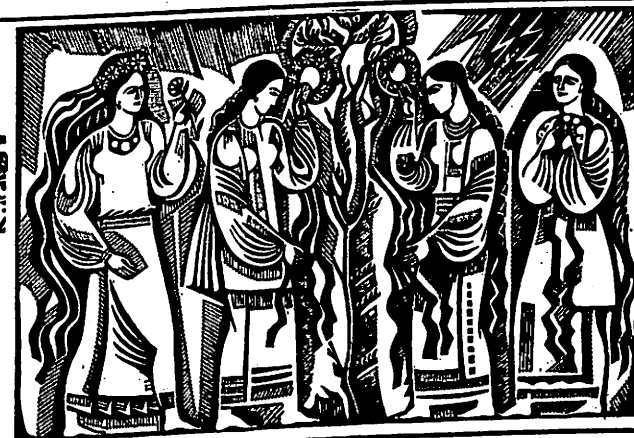
ТА СИДЯТЬ СЕСТРИ-
СЕСТРІВНИЦІ,
ОДНА В ВІНКУ,
ДРУГА В ТАНКУ,
А ТРЕТЯ
САМОДІЛЬНИЦЯ —
НІ СЮДИ, НІ ТУДИ
НЕ ПОВЕРНЕТЬСЯ.
ПОСИЛАЮТЬ ЇІ
ПО МЕД, ПО ВИНО.
А ПО ЯКЕ?
ПО СОЛОДКЕС.
КОТОРУЮ ЛЮБЛЮ,
ТО ЗА СЕБЕ ВІЗЬМУ,
КОТОРОЇ НЕ ЛЮБЛЮ,
ТО ІЗ РЯДУ ВИВЕДУ.

Тума таночок водила,

ТУМА ТАНОЧОК ВОДИЛА,
ЩО ВИВЕДЕ — ТА Я СТАНЕ,
НА ДІВОЧОК ПОГЛЯНЕ:
ЧИ ВСІ ДІВОЧКИ В ТАНОЧКУ.
ВСІ ДІВОЧКИ В ТАНОЧКУ,
ЛИШ РОЖЕНЬКИ НЕМАЄ
(ЩО ХОРОШЕ СПІВАЄ).
МАТИ РОЖУ ЧЕСАЛА,

А ЧЕШУЧИ НАВЧАЛА:

«ДОНЮ МОЯ, РОЖЕНЬКО!
ЯК ТИ ПІДЕШ В ТАНОЧОК,
НЕ СТАНОВИСЬ КРАЙ ТУМИ:
ТУМА ЗВЕДЕ З РОЗУМА,
ЧЕРВОННІ ЧОБІТ ПОКАЛЯ,
ЗА РУЧЕНЬКУ ІЗДАВИТЬ,
ЗОЛОТИЙ ПЕРСТЕНЬ ІЗДІЙМЕТЬ».

Ти, зайчику-білобранчику

ТИ, ЗАЙЧИКУ-БІЛОБРАНЧИКУ,
ПОПЛИНЬ, ПОПЛИНЬ ПО ДУНАЙЧИКУ.
ОХ ТО, ЗАЙКУ, СКОКОМ, СКОКОМ,
ПЕРЕВЕРНИСЯ ДОГОРИ БОКОМ,
ТА ВІЗЬМИСЯ ЗА ПІДБОКИ,
ТА ПОКАЖИ СВОЇ СКОКИ.
ТА ВІЗЬМИСЯ ЗА ПІДПЛЕЧІ,
ТА ПОКАЖИ СВОЇ РІЧІ,

ТА ВІЗЬМИСЯ ЗА КОЛІНО,
ЩОБИ ТЕБЕ НЕ БОЛІЛО.
ЗАУЙ, ЗАУЙ ЧЕРЕВИЧКИ,
ГЛЯДИ СОБІ МОЛОДИЧКИ.
ТА ВІЗЬМИ СИ ГРЕБІНЧИКА,
РОЗЧЕШИ СОБІ РУСУ КОСУ
І ЧОРНЕНЬКІ БРІВЦЯ,
ЩОБ БУЛА ЯК МАКІВЦЯ.

Ой на горі корито, корито
ОЯ НА ГОРІ КОРИТО, КОРИТО,
ПОВНЕ ВОДИ НАЛИТО, НАЛИТО.
ДІВКИ НОГИ ПОМИЛИ, ПОМИЛИ,
ПАРУБКАМ СЯ КУЧЕРІ ПОВИЛИ.
ПАРУБКАМ СЯ КУЧЕРІ ПОВИЛИ,
ЩОБ ВОНИ СЯ ВОСЕНИ ЖЕНИЛИ.

ЗВІНЧАЄМОСЬ • БУДЕ НАРА

Звінчаємось — буде пара

**ОЙ У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА,
ТАМ ХОЛОДНА ВОДИЧЕНЬКА.**

Приспів:
**ГЕЙ, ГЕЙ, ОЙ ДА ЛЮЛІ,
ТАМ ХОЛОДНА ВОДИЧЕНЬКА.**

**ОЙ ТАМ РОМАН ВОЛИ ПАСЕ,
А ДІВЧИНА ВОДУ НЕСЕ.**

Приспів.
**ОЙ СТАВ РОМАН ЖАРТУВАТИ,
З ВІДЕР ВОДУ ВИЛИВАТИ.**

Приспів.
**«ОЙ РОМАНЕ, РОМАНОЧКУ,
ПУСТИ МЕНЕ ДОДОМОЧКУ.**

Приспів.
**В МЕНЕ НЕНЬКА НЕРІДНЕНЬКА,
БУДЕ БИТИ ЩЕ Я ЛЯТИ.**

Приспів.
**БУДЕ БИТИ ЩЕ Я ЛЯТИ,
ЩОБ З РОМАНОМ НЕ СТОЯТИ».**

Приспів.
**ТОБІ, МАМО, ПРИЗНАЮСЯ,
ЩО З РОМАНОМ КОХАЮСЯ.**

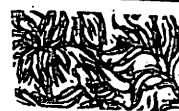
Приспів.
**РОМАН ЧОРНИЙ, Я РУСЯВА,
ЗВІНЧАЄМОСЬ — БУДЕ ПАРА.**

Приспів.

Ой ти, весно, веснися

**ОЙ ТИ, ВЕСНО, ВЕСНИСЯ,
А ТИ, ГРИЦЮ, ЖЕНИСЯ!
ТА ВИРВИ З РОЖІ КВІТОЧКУ,
ОЙ ДЕ ГРИЦЬКО КОНІ ПАС,
ПОРІС БАРВІНОК ПО ПОЯС;
А ДЕ ГАНДЗЯ СТОЯЛА,
ПІД НЕВ РУТА-М'ЯТА ЗІВ'ЯЛА.**

Ой ходила дівчина по полю
ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНА ПО ПОЛЮ
ТА ПОЛОЛА ПШЕНИЧЕНЬКУ З КУКОЛЮ.

АЖ ІВАНКО ІДЕ, ШАПКУ ЗНЯВ:
«БОЖЕ ТОБІ, ДІВЧИНО, ПОМАГАЙ;

БОЖЕ ТОБІ, ДІВЧИНО, ПОМАГАЙ,
БУДЕ З ЦЕЇ ПШЕНИЧЕНЬКИ КОРОВАЙ!

БУДЕ З ЦЕЇ ПШЕНИЧЕНЬКИ НАСІННЯ...
КОЛИ БУДЕ, ДІВЧИНО, ВЕСІЛЛЯ?»

Вітер не віє

ВІТЕР НЕ ВІЄ,
СОНЕЧКО НЕ ГРІЄ,
СОНЕЧКО НЕ ГРІЄ,
КАЛИНА НЕ СПІЄ.
ЛЮБИТЬ ХЛОПЕЦЬ ДІВКУ —
ЗАЙНЯТИ НЕ СМІЄ.
«ОЙ ТИМ ЖЕ Я НЕ ЗАЙМАЮ,
ЩО СВАТАТИ МАЮ,
ОЙ ТИМ ЖЕ Я НЕ ГОРНУСЯ —
СЛАВОНЬКИ БОЮСЯ».
ТА Я БУЛА СЛАВА, ПОГОВОРИ
ТА НА ТУЮ ДІВКУ,
ТА НА ТУЮ КРАСНУ,
ЩО ЧОРНІ БРОВИ.

Ой піду я в сад гулять

ОЙ ПІДУ Я В САД ГУЛЯТЬ, (2)
В САДУ ЛИСТОНЬКИ ШУМЛЯТЬ.
ОЙ ПІДУ Я В САД ГУЛЯТЬ, (2)
ЗА НАС ЛЮДИ ГОВОРЯТЬ.
ВСЕ ПРО ТЕБЕ, ВСЕ ПРО МЕНЕ, (2)
ЩО ТИ ХОДИШ ДО МЕНЕ.
КОЛИ ХОДИШ, ТО ХОДИ, (2)
ПОГОВОРУ НЕ РОБИ.
БО ТО, СЕРЦЕ, СЛАВОНЬКА, (2)
ЛЮДИ Ж СКАЖУТЬ: «ПРАВДОНЬКА».

Питається мати дочки

ПИТАЄТЬСЯ МАТИ ДОЧКИ:
«ДЕ ПОСІЄМ ОГІРОЧКИ?»
«СІЯМО, МАМЦЮ, НАД ВОДОЮ,
ЗАСКОРОДИМ БОРОНОЮ,
ПОЛИВАТИМЕМО».
ПОСІЯЛИ ОГІРОЧКИ
РІВНЕСЕНЬКО В ДВА РЯДОЧКИ,
ВІД МОРОЗІВ УКРИВАЛИ,
ВОДИЦЕЮ ПОЛИВАЛИ,
ЩОБ ПРИЙМАЛИСЯ.
ЗЕЛЕНІ ОГІРОЧКИ, РОЗВИВАЙТЕСЯ,
А ВИ, ХЛОПЦІ МОЛОДЕНЬКІ, ЖЕНИХАЙТЕСЯ.
ОГІРОЧКИ, РОЗВИВАЙТЕСЬ,

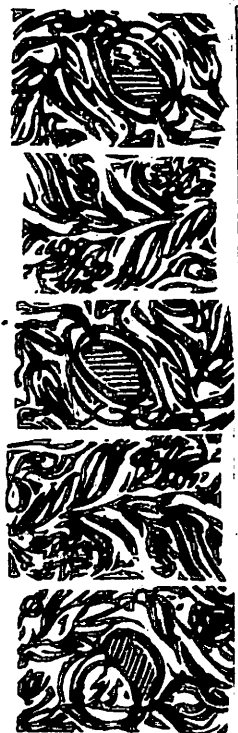
А ВИ, ХЛОПЦІ, ЖЕНИХАЙТЕСЬ,
НЕ ЛІНУЙТЕСЯ.
ЗЕЛЕНІ ОГІРОЧКИ, ПІДРОСТАЙТЕ ЖЕ,
А ВИ, ХЛОПЦІ МОЛОДЕНЬКІ,
ТА Я СВАТАЙТЕСЬ УЖЕ.
ОГІРОЧКИ, ПІДРОСТАЙТЕ,
А ВИ, ХЛОПЦІ, НАС СВАТАЙТЕ,
ЗАСИЛАЙТЕСЯ.
НА ГОРОДІ ОГІРОЧКИ ПОЖОВТІЛИ УЖЕ,
НАШІ ХЛОПЦІ ПО ОДНОМУ ТА СТАРІЮТЬ УСЕ.
ОГІРОЧКИ ПОЖОВТІЛИ,
ПАРУБОЧКИ ПОСТАРІЛИ,
ЯК У ЛІСІ ГРИБИ.

Дяковецькі парубки

ДЯКОВЕЦЬКІ ПАРУБКИ
ВИГРАВАЮТЬ НА ДУДКИ. (2)
ОДИН (ІМ'Я ПАРУБКА) НЕ ГРАЄ,
КИНУВ ДУДКУ УВ ОВЕС (2)
ТА Й ПОІХАВ УВ ОДЕС
ПРОДАВАТИ ПШЕНИЦЮ, (2)
НАБИРАТИ СПІДНИЦЮ,
А СПІДНИЦЮ ГОЛУБУ (2)
ТІЙ (ІМ'Я ДІВЧИНИ) ДО ШЛЮБУ.

Да й ой матінко-голубонько

«ДА Й ОЙ МАТИНКО-ГОЛУБОНЬКО, ГОЛУБИ ЛІТАЮТЬ!» ГУ!
«ДАВАЙ, ДОНЮ, ПРИНАДОНЬКУ, НЕХАЙ ПРИВІКАЮТЬ». ГУ!
«ЯКУ МЕНІ, МОЯ МАТИ, ПРИНАДУ ДАВАТИ?» ГУ!
«ПОСИП ПШОНЦЯ ПО КОЛІНЦЯ, ВОДИЦІ ПО КРИЛЬЦЯ. ГУ!
ВОНИ ПШОНА НАКЛЮЮТЬСЯ, ВОДИЦІ НАП'ЮТЬСЯ. ГУ!
ПІДНІМУТЬСЯ НА КРИЛЕЧКА, ВГОРУ СТРЕПЕНУТЬСЯ». ГУ!

Качурик

зчата стоять у ряду,
дві — збоку; ряд співає:

ОЙ НЕ ХОДИ, КАЧУРИНО,
В ГОРОХЛЯНІМ ВІНКУ,
ВИБИРАЙ СИ, КАЧУРИНО,
ЩО НАЯКРАШУ ДІВКУ.

Дві збоку відповідають:

НЕ КАЗАЛА СТАРА МАТИ
ДІВОК ВИБИРАТИ,
ІНО КАЗАЛА СТАРА МАТИ
СИРОТОНЬКУ ВЗЯТИ.

«БО БІДНАЯ СИРОТОНЬКА
ТО БУДЕ РОБИТИ,
А БАГАЦЬКА РОЗКІШНИЦЯ
ІНО СХОЧЕ ЛЕЖЬТИ.

В БАГАЦЬКОЇ ДІВЧИНОНЬКИ
ВОЛИ ТА Й КОРОВИ,
А В БІДНОЇ ДІВЧИНОНЬКИ
ІНО ЧОРНІ БРОВИ.

Далі ті дві дівчини ловлять
одну з ряду і силкуються
перетягнути її на свій бік;
ряд не дає їй зразу,
але по короткім спорі пускає.
Так повторюється забава кілька разів.

ОЙ КАЧУРЕ, КАЧУРОНЬКУ,
ГОРОХЛЯНИЙ ВІНКУ. (2)
ОЙ ВИБИРАЙ, ВАСИЛЕЧКУ,
ЩО НАЯКРАШУ ДІВКУ. (2)

НЕ КАЗАЛА МЕНІ МАТИ
ДІВОК ВИБИРАТИ. (2)
А КАЗАЛА МЕНІ МАТИ
НАЙБІДНІШУ ВЗЯТИ. (2)

БАГАТАЯ ДІВЧИНОНЬКА
НЕ ХОЧЕ РОБИТИ, (2)
НАВІШАЛА КОРАЛІКІВ,
ЩОБ ЇЇ ЛЮБИТИ. (2)

В БАГАТОЇ ДІВЧИНОНЬКИ
НА ШИІ КОРАЛІ... (2)
НЕСЕ ВОДУ БАНЯЧКАМИ,
А ІЯ В ГРУДЯХ ГРАЄ. (2)

А В БІДНОЇ ДІВЧИНИ
СИНЯ ЗАСТІЖИНА. (2)
НЕСЕ ВОДУ КОНОВКАМИ,
ЦВІТЕ, ЯК КАЛИНА. (2)

Женчикок-бренчикок

КЕНЧИЧОК-БРЕНЧИЧОК ВИЛІТАЄ,
ЗИСОКО НІЖЕНЬКУ ПІДІЙМАЄ.

Приспів:
ІКБИ-ТО НАБИТО, НІЖЕНЬКУ ПРОБИТО.
В ЗЕЛЕНІМ ЛУГУ БЕРИ СОБІ ДРУГУ!
ОЯ ДО СХІД СОНЕЧКА ЖЕНЧИК СХОПИВСЬ,
РОСОЮ ЧИСТОЮ ЖЕНЧИК УМИВСЬ.

Приспів.
ЗЕЛЕНЕ ЖИТЕЧКО В ПОЛІ ВІН ЖАВ,
З РАНКУ ДО ВЕЧОРА НЕ СПОЧИВАВ.

Приспів.
ОЯ ПО ЛАНОЧКУ ВІН ВЕСЬ ДЕНЬ ХОДИВ,
ГРУДОЮ ГОСТРОЮ НІЖКУ ПРОБИВ.

Приспів.
ХОЧ СТЕРНЯ КОЛЕТЬСЯ, НІЖКА БОЛИТЬ,
СПАТИ НЕ ХОЧЕТЬСЯ, ГУЛЯТЬ КОРТИТЬ.

Приспів.
ЛЮБИЙ МІЯ ЖЕНЧИКУ, ВІЗЬМИ МЕНЕ,—
НІЖКА ЗАГОІТЬСЯ, БІЛЬ ТОЯ ПРОЙДЕ.

Приспів.
ЖЕНЧИКУ-БРЕНЧИКУ, ЗАБУДЬ ЗА НІЖЕНЬКУ,
ВІЗЬМИ ДІВЧИНУ, ВИБИРАЯ ДРУЖИНУ.

Приспів:
ЯКБИ-ТО НАБИТО, НІЖЕНЬКУ ПРОБИТО.
В ЗЕЛЕНІМ ЛУГУ БЕРИ СОБІ ДРУГУ!

Коло млина калина

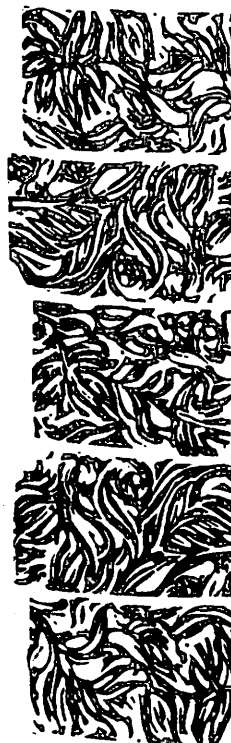
КОЛО МЛИНА КАЛІНА, (2)
ТАМ ДІВЧИНА ХОДИЛА, (2)
НОЖЕМ ЗІЛЛЯ КОПАЛА (2)
ЩЕ Й МАТІНКИ ПИТАЛА: (2)
«КОГО, МАТИ, ЧАРУВАТИ?» (2)
«ЧАРУЙ, ДОНЮ, НЕЛЮБА, (2)
ЩОБ НЕ ХОДИВ З ТОБОЮ, (2)
ОТ ЯК МІСЯЦЬ ГОРОЮ». (2)

КОЛО МЛИНА КАЛІНА, (2)
ТАМ ДІВЧИНА ХОДИЛА, (2)
НОЖЕМ ЗІЛЛЯ КОПАЛА (2)
ЩЕ Й МАТІНКИ ПИТАЛА: (2)
«КОГО, МАТИ, ЧАРУВАТИ?» (2)
«ЧАРУЙ, ДОНЮ, МИЛОГО, (2)
ОЯ ЩОБ ХОДИВ З ТОБОЮ, (2)
ОТ ЯК РИБКА З ВОДОЮ!» (2)

А я молодець

А Я МОЛОДЕЦЬ,
ТИХИЙ ВЖЕ Ж МІЯ ПОХОДЕЦЬ!
ОЯ А ТО БУДЕ
ТА Й ТЕСТЕНЬКО МІЯ,
ОЯ А ТО БУДЕ
ТЕЩЕНЬКА МОЯ,
ОЯ А ТО БУДУТЬ
СТАРОСТИ МОІ,
ОЯ А ТО БУДУТЬ
ДРУЖЕЧКИ МОІ.
ОЯ А ТО БУДУТЬ
СВІТИЛКИ МОІ.
ОЯ А ТО БУДУТЬ
БОЯРИ МОІ.
ОЯ А ТО БУДУТЬ

МУЗИКИ МОІ
 ОІ ТИ, ТЕСТЕНЬКУ,
 ГОТУЙ ПОДУШКИ,
 А ВИ, СТАРОСТИ,
 ГОТУЙТЕ ПАЛІЧКИ,
 А ВИ, ДРУЖЕЧКИ,
 ГОТУЙТЕ БИНДОЧКИ,
 А ВИ, СВІТИЛКИ,
 ГОТУЙТЕ КВІТКИ,
 А ВИ, БОЯРИ,
 ГОТУЙТЕ НАГАІ,
 А ВИ, МУЗИКИ,
 ГОТУЙТЕ СКРИПКИ!
 А Я МОЛОДЕЦЬ,
 ТИХИЯ ВЖЕ МІЯ ПОХОДЕЦЬ...

На городі під цибулькою

НА ГОРОДІ ПІД ЦИБУЛКОЮ
 СІДІВ ГОЛУБ ІЗ ГОЛУБКОЮ.
 А В ГОЛУБА ЗОЛОТА ГОЛОВА,
 А В ГОЛУБКИ ПОЗОЛОЧЕНАЯ,
 А В ГОЛУБКИ ПОЗОЛОЧЕНАЯ,
 ЧОРНИМ ШОВКОМ ЩЕ НАТОЧЕНАЯ.
 В ТОГО (ІМ'Я ХЛОПЦЯ) ТАКА ДУМКА БУЛА,
 ЩОБ (ІМ'Я ДІВЧИНИ) ЙОГО ЖІНКА БУЛА.
 ВІН ДО НЕЇ, ЯК ДО ДУШЕЧКИ,
 ВОНА СТЕЛЕ ДВІ ПОДУШЕЧКИ,
 А ТРЕТЮЮ ЩЕ МАЛЕСЕНЬКУ —
 ЛЮБИ МЕНЕ, МОЛОДЕСЕНЬКУ.

Ой за дуби

ОЙ ЗА ДУБИ, ЗА ДУБИ,
 ЗА ДУБАМИ СИЗІІ ГОЛУБИ.
 ВОНИ МЕНІ ГОЛОВОНЬКУ НАГУЛИ,
 ВОНИ МЕНІ СПАТОНЬКИ НЕ ДАЛИ.
 ВОНИ МЕНІ СПАТОНЬКИ НЕ ДАЛИ,
 ВОНИ МЕНЕ З ПАРОНЬКИ РОЗВЕЛИ.
 ОЙ ЗА МЛИНОК КЛАДОЧКА ПЛАВАЛА,
 ТАМ УЛЯНА РУЧЕНЬКУ ДАВАЛА:
 «ОЙ НА ТОБІ, МІТРУНЮ, ЦЮ РУЧКУ,
 А Я ТЕБЕ ДРУГОЮ ОБІМУ,
 А Я ТЕБЕ ДРУГОЮ ОБІМУ,
 А Я ТОБІ ПРАВДОНЬКУ РОЗКАЖУ,
 ЧЕРЕЗ ЩО Я НА ВУЛИЦЮ НЕ ХОДЖУ,
 НЕ ХОДИЛА НА ВУЛИЦЮ Я НЕ ПІДУ,
 НЕ ЛЮБИЛА БІЛЬШЕ ХЛОПЦІВ Я НЕ БУДУ».

Ой у місті на риночку

ОЙ У МІСТІ НА РИНОЧКУ
ХОДИТЬ ТАНОЧОК ДЯКОВЕЦЬКИХ ДОЧОК, (2)
А ЗА НИМИ — ПАНЕ ІВАНЕ,
ЩО ХОРОШЕ В КОБЗУ ГРАЄ. (2)
«КОБЗА МОЯ ЛЮБА ТА МИЛА,
ЗАГРАЙ МЕНІ ВСІ ЧОТИРИ РАЗИ, (2)
БО В ЦІМ ТАНКУ МИЛА ХОДИТЬ,
ВСІМ ДІВЧАТАМ ТАНОК ВОДИТЬ». (2)
БОДАЙ ЗДОРОВА ВСЕ ХОДИЛА,
НАС НА ВЕСІЛЛЯ ЩОБ ПРОСИЛА. (2)

Ой на горі два крамарі

ОЙ НА ГОРІ ДВА КРАМАРІ
КОПАЛИ КРИНИЦЮ;
ОДДАЙ, ОДДАЙ, СТАРА МАТИ,
СВОЮ ОДИНИЦЮ.
«НЕХАЙ В ТІІ КРИНИЧЕНЬКИ
ВОДА ПРИБУВАЄ,
НЕХАЙ МОЯ ОДИНИЦЯ
ХОЧ З ГОД ПОГУЛЯЄ.
НЕХАЙ В ТІІ КРИНИЧЕНЬКИ
ВОДА УЩЕРБИТЬСЯ,
НЕХАЙ МОЯ ОДИНИЦЯ
РОБИТИ НАВЧИТЬСЯ».

Ой вербо, вербо

ОЙ ВЕРБО, ВЕРБО,
ВЕРБИЦЕ!
ЧАС ТОБІ, ВЕРБИЦЕ,
РОЗВИТЬСЯ!
ЧАС ТОБІ, КОЗАЧЕ,
ЖЕНИТЬСЯ!
«А ЩЕ Й НЕ ЧАС,
НЕ ПОРА:
ЩЕ МОЯ ДІВЧИНА
МОЛОДА.
ТА НЕХАЙ ДО ЛІТА,
ДО ВЕСНИ,
ЩОБ МИ ОБОЄ
ПІДРОСЛИ.

ТА НЕХАЙ ДО ЛІТА,
ДО ПЕТРА,
ЩОБ МОЯ ДІВЧИНА
ХЛІБ ПЕКЛА.
ТА НЕХАЙ ДО ЛІТА,
ДО СПАСА,
ЩОБ МОЯ ДІВЧИНА
ВОЛИ ПАСЛА.
ТА НЕХАЙ ДО ЛІТА,
ДО ІВАНА,
ЩОБ МОЯ ДІВЧИНА
ПОГУЛЯЛА».

ОЙ ЯК ТЯЖКО-ВАЖКО (2)
КАМЕНЮ ДА КОТИТИСЯ, (2)

А ЩЕ ТЯЖЧЕ-ВАЖЧЕ (2)
СТАРОМУ ДА ЖЕНИТИСЯ! (2)

ОЙ ПОРОСТИ, КРОПЕ, (2)
ВИСОКО ТА Й У ГОРОДІ, (2)

ОЙ ПОХОДИ, МОЛОДЕНЬКИЙ, (2)
КОЛО МОЄІ ХАТИ, (2)

ОЙ ПОТОПЧИ, МОЛОДЕНЬКИЙ, (2)
КУДРЯВУЮ М'ЯТУ! (2)

Я ТОГО ДА МОЛОДОГО (2)
ОД РОДУ ТА ПОЛЮБИЛА, (2)

ПО ЙОГО СЛІДОЧКУ (2)
ПЕРСНИКОМ ДА ПОКОТИЛА. (2)

ОЙ ЯК ЛЕГЕСЕНЬКО (2)
ПЕРСНИКУ ДА КОТИТИСЯ, (2)

А ЩЕ ЛЕГШЕ-ЛЕГШЕ (2)
МОЛОДОМУ ДА ЖЕНИТИСЯ. (2)

Ой не рости, кропе
ОЙ НЕ РОСТИ, КРОПЕ, (2)
ВИСОКО ТА Й У ГОРОДІ, (2)

ОЙ НЕ ХОДИ, СТАРИЙ, (2)
КОЛО МОЇХ ТА ВОРИТЕЧОК! (2)

ОЙ НЕ ТОПЧИ, СТАРИЙ, (2)
КУДРЯВОЇ М'ЯТИ! (2)

Я ТОГО СТАРОГО (2)
ОД РОДУ НЕ ЛЮБИЛА, (2)

ПО ЙОГО СЛІДОЧКУ (2)
КАМЕНЕМ ДА ПОКОТИЛА. (2)

А в нашої перепілки

А В НАШОЇ ПЕРЕПІЛКИ
ТА ГОЛІВКА БОЛІТЬ.

Приспів:
ТУТ БУЛА, ТУТ БУЛА
ПЕРЕПІЛОЧКА,
ТУТ БУЛА, ТУТ БУЛА
БІЛОЗІРОЧКА.

А В НАШОЇ ПЕРЕПІЛКИ
БІЛІ РУЧКИ БОЛЯТЬ.

Приспів.

А В НАШОЇ ПЕРЕПІЛКИ
ТА НИЖЕНЬКИ БОЛЯТЬ.

Приспів.

ДО НАШОЇ ПЕРЕПІЛКИ
ТА СТАРИЙ МУЖ ІДЕ.

Приспів.

ВІН НА НАШУ ПЕРЕПІЛКУ
ТА НАГАЙКУ НЕСЕ.

Приспів.

ДО НАШОЇ ПЕРЕПІЛКИ
МОЛОДИЙ МУЖ ІДЕ.

Приспів.

ДЛЯ НАШОЇ ПЕРЕПІЛКИ
ЧЕРЕВЦЬКИ НЕСЕ.

Приспів.

Зелена дібровонько

ЗЕЛЕНА ДІБРОВОНЬКО,
ЧОГО РАНО СПУСТОШЕНА, (2)
ЧОГО РАНО СПУСТОШЕНА,
РОМЕН-ЗІЛЛЯ ПОКОШЕНО, (2)
РОМЕН-ЗІЛЛЯ ВИКОШЕНО
ЩЕ Я В КОПИЦІ ПОЗНОШЕНО? (2)
ОБІЗВАЛОСЯ ТРОЙЗІЛЛЯЧКО, (2)
ОБІЗВАЛОСЯ ТРОЙЗІЛЛЯЧКО:
«ОБПОЛИ МЕНЕ, МОЯ ДІВОЧКО!» (2)
«ОЙ РАДА Б Я ОБПОЛОТИ —
СТОІТЬ МИЛНИ КРАЙ ВОРОТА. (2)
СТОІТЬ МИЛНИ КРАЙ ВОРОТА,
ДЕРЖИТЬ КОНЯ ЗА ПОВОДА». (2)
ВИЙШЛА МАТИ: «ЙДИ, ДОНЮ, ДО ХАТИ
НЕЛЮБОВІ ПОСТІЛЬ СЛАТИ!» (2)

А Я НОМУ СЛАЛА, ЯКУ САМА ЗНАЛА:
ПІД ГОЛОВУ КАМІНЯЧЧЯ,
А ПІД БОКИ РЕМІНЯЧЧЯ,
А ПІД П'ЯТИ СОЛОМ'ЯННІ МАТИ,
А ПІД П'ЯТИ СОЛОМ'ЯННІ МАТИ,
ЩОБ НЕЛЮБОВІ ТВЕРДО СПАТИ. (2)
ВИЙШЛА МАТИ: «ЙДИ, ДОНЮ, ДО ХАТИ
МИЛЕНЬКОМУ ПОСТІЛЬ СЛАТИ!» (2)
А Я НОМУ СЛАЛА, ЯКУ САМА ЗНАЛА:
ПІД ГОЛОВУ ПОДУШЕЧКИ,
А ПІД БОКИ ПЕРИНОЧКИ,
А ПІД П'ЯТИ ШОВКОВІ ПЛАТИ,
А ПІД П'ЯТИ ШОВКОВІ ПЛАТИ,
ЩОБ МИЛЕНЬКОМУ М'ЯКО СПАТИ. (2)

Хміль

ОЙ ПОРОСТИ, ХМЕЛЮ,
ОЙ ПОРОСТИ, ХМЕЛЮ,
ВИЩЕ МОГО ДВОРУ.
ТАМ БУДЕ ІХАТИ,
ТАМ БУДЕ ПИТАТИ
СТАРИЙ НЕЖОНАТИЙ.
Я ТОГО СТАРОГО,
Я ТОГО СТАРОГО
СУХАРЯМИ ПРІМАНИЛА,
ВІД СВОЙОГО ДВОРУ,
ВІД СВОЙОГО ДВОРУ
СОБАКАМИ ВИПРОВОДИЛА,
ПО НОГО СЛІДОЧКУ,
ПО НОГО СЛІДОЧКУ
КАМЕНЯ ПОКОТИЛА.

ОЙ ПОРОСТИ, ХМЕЛЮ,
ОЙ ПОРОСТИ, ХМЕЛЮ,
ВИЩЕ МОГО ДВОРУ,
ТАМ БУДЕ ІХАТИ,
ТАМ БУДЕ ПИТАТИ
МОЛОДИ НЕЖОНАТІИ.
А Я МОЛОДОГО,
А Я МОЛОДОГО
ДАВНО ПОЛЮБИЛА,
ДО СВОЙОГО ДВОРУ,
ДО СВОЙОГО ДВОРУ

КАЛАЧАМИ ПРІНАДИЛА,
МЕДОМ ТА ВІНОМ,
МЕДОМ ТА ВІНОМ,
ВСЕ ЙОГО ПОІЛА,
ІЗ СВОГО ДВОРУ,
ІЗ СВОГО ДВОРУ
З МУЗИКАМИ ПРОВОДИЛА,
ПО ЙОГО СЛІДОЧКУ,
ПО ЙОГО СЛІДОЧКУ
КАЛАЧАМИ ПОКОТИЛА.

Всі зірочки докупочки

ВСІ ЗІРОЧКИ ДОКУПОЧКИ,
А МІСЯЦЬ У РОЗІ, (2)
УСІ ХЛОПЦІ НА КОЛОДЦІ,
МІЯ МІЛІЯ — В ДОРОЗІ.

НЕМА Ж МОГО МІЛЕНЬКОГО
НІ ДОМА, НІ ТУТА, (2)
ВЖЕ Й ПОРОСЛА ПРИ ДОРОЗІ
ШАВЛІЯ І РУТА.

НА ШАВЛІЮ ОКРІП ГРІЮ,
НА РУТУ НЕ БУДУ, (2)
РОЗСЕРДИВСЯ МІЯ МІЛЕНЬКІИ,
Я Й ПРОСИТЬ НЕ БУДУ.

НЕХАЙ ЙОГО ТІІ ПРОСЯТЬ,
ЩО ГРЕБЛІ РОЗНОСЯТЬ, (2)
НЕХАЙ ЙОГО ТІІ ЗНАЮТЬ,
ЩО ГРЕБЛІ ЛАМАЮТЬ.

НЕХАЙ ЙОГО ТІІ ЗНАЮТЬ,
ЩО ГРЕБЛІ ЛАМАЮТЬ, (2)
НЕХАЙ ЙОГО ТІІ ЛЮБЛЯТЬ,
ЩО В БОЛОТІ ТРУБЛЯТЬ.

Ой ти селезень

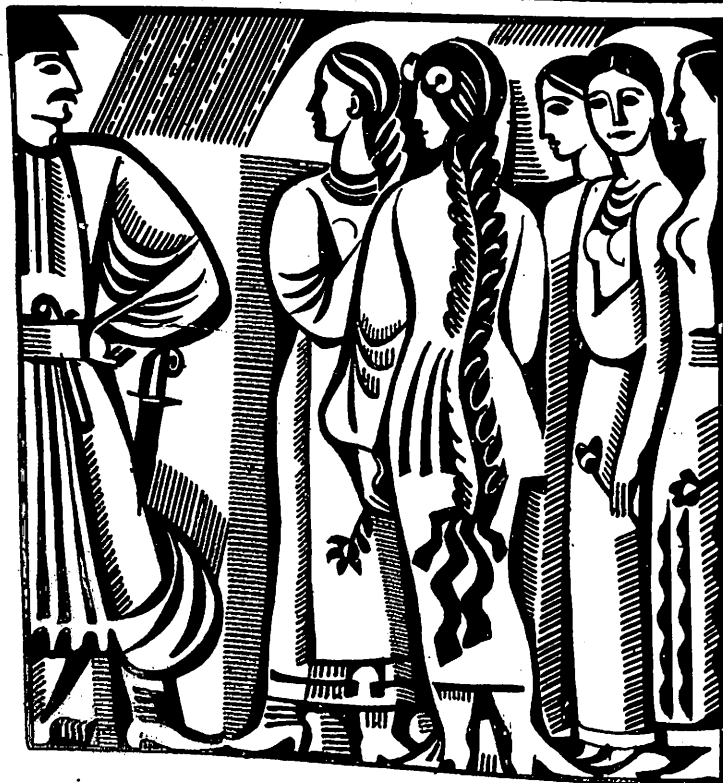
ОЙ ТИ СЕЛЕЗЕНЬ, А Я УТІНКА,
ОЙ ТИ ПОЛИНІШ, А Я ТУТЕНЬКА,
ОЙ ТИ ПОЛИНІШ НА ОЗЕРЕЧКО,
МЕНЕ ПОКИДАЄШ, МОЄ СЕРДЕЧКО!
ОЙ ТИ БУДЕШ ДА КУПАТИСЯ,
А Я БУДУ СЛІЗОНЬКАМИ УМИВАТИСЯ.

Ой там в лісі при долині

Ой там в лісі при долині
широкий лист на каліні,
а ще ширший на яворі.
Де ж мій милий на розмові?
«З ким ти, милий, розмовляєш,
що за мене гадку маєш?»
«Твої сестри говорили,
щоби ми ся не любили!
Твої брати заказали,
щоби ми ся не кохали!
Твоя мати-чарівниця,
на щилий світ розлучниця:
розлучила рибу з водою
ще й хоче — мене з тобою!»

Покочу я тарілочку

покочу я тарілочку
хоть по барвіночку,
чи не прийде мій миленький
хоть у неділочку.
да не прийшов у неділю,
прийшов в понеділок.
розвивався, руто-м'ято,
хрещатий барвінок!
а я на тій руті-м'яті
щити позриваю.

Всі вороги спать поляжуть —
піду погуляю.
хоть проснутьсь, не проснутьсь,
я їх не боюся,
таки з своїм милесеньким
та й наговорюся.

Ой вінку наш, вінку

Ой вінку наш, вінку,
хрещатий барвінку,
а я тебе плела
та вчора з вечера.
та повісила-м тебе
я в теремі та на дереві,
на шовковім шнурочку,
на золотім кілочку.
а моя мати взяла
та й нелюбові дала.
коли б я була знала,
була б я 'го розірвала,
була б я 'го розірвала,
ноженькою притоптала,
рученькою приплескала.
Ой вінку наш, вінку,
хрещатий барвінку,
а я тебе плела
та вчора з вечера.
та повісила-м тебе
я в теремі та й на дереві,
на шовковім шнурочку,
на золотім кілочку.
а моя мати взяла
та миленькому дала.
коли б я була знала,
була б я 'го краще вбрала,
ще й золотом назолотила,
миленького прикрасила.

Гусята, гусята

ГУСЯТА, ГУСЯТА
ГРЕЧКУ ПОІЛИ,
ДО СТАВУ, ДО СТАВУ
ПИТЬ ПОЛЕТІЛИ.
ПЕРЕЯМАЯ, ПЕРЕЯМАЯ,
МАРУСЕНЬКО, ГУСИ,
ПОЦІЛУЙ, ПОЦІЛУЙ
ТА АНДРІЯКА В УСИ.
ДАК ЩО Ж, ДАК І НУ,
ДАК І ПОЦІЛЮ
ТА Й У ТУЮ БОРІДОНЬКУ

ТА Й У ЗОЛОТУЮ,
У ТОЙ НОСОЧОК,
ЯК У КОЛОСОЧОК,
У ТОЙ ВИДОЧОК,
ПОВНИЙ ЯК ГІРОЧОК,
А В ТІІ БРІВОНЬКИ
ЧОРНІ, ЯК ШНУРОЧОК.

Там, на горі, фіалочки зацвіли

ТАМ, НА ГОРІ, ФІАЛОЧКИ ЗАЦВІЛИ,
АЖ СІ ГОРИ З ДОЛИНАМИ ЗАТЬМИЛИ.
ТАМ-ТУДИ, ТАМ МАРУСЕНЬКА ХОДИЛА,
ЗЕЛЕНУЮ ШАЛЬВІЄЧКУ САДИЛА.
А ЗА НЕЮ ІІ БАТЕНЬКО ЗЛЕГЕНЬКА:
«САДИ, САДИ, ДИТИНОНЬКО, ЗБОРЗЕНЬКА».
«НЕ ХОДИ Ж ТИ, МІЙ БАТЕНЬКО, ЗА МНОЮ,
НЕМИЛА МІ БЕСІДОНЬКА З ТОБОЮ».
ТАМ, НА ГОРІ, ФІАЛОЧКИ ЗАЦВІЛИ,
АЖ СІ ГОРИ З ДОЛИНАМИ ЗАТЬМИЛИ.
ТАМ-ТУДИ, ТАМ МАРУСЕНЬКА ХОДИЛА,
ЗЕЛЕНУЮ ШАЛЬВІЄЧКУ САДИЛА.
А ЗА НЕЮ ІІ МАТІНКА ЗЛЕГЕНЬКА:
«САДИ, САДИ, ДИТИНОНЬКО, ЗБОРЗЕНЬКА».
«НЕ ХОДИ Ж ТИ, МАТІНОНЬКО, ЗА МНОЮ,
НЕМИЛА МІ БЕСІДОНЬКА З ТОБОЮ».
ТАМ, НА ГОРІ, ФІАЛОЧКИ ЗАЦВІЛИ,
АЖ СІ ГОРИ З ДОЛИНАМИ ЗАТЬМИЛИ.
ТАМ-ТУДИ, ТАМ МАРУСЕНЬКА ХОДИЛА,
ЗЕЛЕНУЮ ШАЛЬВІЄЧКУ САДИЛА.
А ЗА НЕЮ ІІ БРАТЕНЬКО ЗЛЕГЕНЬКА:
«САДИ, САДИ, МАРУСЕНЬКО, ЗБОРЗЕНЬКА».
«НЕ ХОДИ Ж ТИ, МІЙ БРАТЕНЬКО, ЗА МНОЮ,
НЕМИЛА МІ БЕСІДОНЬКА З ТОБОЮ».
ТАМ, НА ГОРІ, ФІАЛОЧКИ ЗАЦВІЛИ,
АЖ СІ ГОРИ З ДОЛИНАМИ ЗАТЬМИЛИ.
ТАМ-ТУДИ, ТАМ МАРУСЕНЬКА ХОДИЛА,
ЗЕЛЕНУЮ ШАЛЬВІЄЧКУ САДИЛА.
А ЗА НЕЮ СЕСТРУНЕЙКА ЗЛЕГЕНЬКА:
«САДИ, САДИ, МАРУСЕНЬКО, ЗБОРЗЕНЬКА».
«НЕ ХОДИ Ж ТИ, СЕСТРУНЕЙКО, ЗА МНОЮ,
НЕМИЛА МІ БЕСІДОНЬКА З ТОБОЮ».

ТАМ, НА ГОРІ, ФІАЛОЧКИ ЗАЦВІЛИ,
АЖ СІ ГОРИ З ДОЛИНАМИ ЗАТЬМИЛИ.
ТАМ-ТУДИ, ТАМ МАРУСЕНЬКА ХОДИЛА,
ЗЕЛЕНУЮ ШАЛЬВІЄЧКУ САДИЛА.
А ЗА НЕЮ ІІ МИЛЕНЬКИЙ ЗЛЕГЕНЬКА:
«САДИ, САДИ, МАРУСЕНЬКО, ЗБОРЗЕНЬКА».
«ХОДИ, ХОДИ, МІЙ МИЛЕНЬКИЙ, ЗА МНОЮ,
МИЛА МЕНІ БЕСІДОНЬКА З ТОБОЮ!»

Ромен-зілля, ромен-зілля

РОМЕН-ЗІЛЛЯ, РОМЕН-ЗІЛЛЯ,

РОМЕН ПОХИЛИВСЯ;

З УКРАЇНИ ДО ДІВЧИНИ

КОЗАК УКЛОНИВСЯ.

ОЙ ДАВ ВІН ЇЇ ПОКЛОН НИЗЬКИЙ

З КОНЯ ВОРОНОГО,

ВОНА Ж ЙОМУ ХУСТИНУ

ШОВКУ ЗЕЛЕНОГО.

НЕ ПОДОБА КОЗАКОВІ

В ХУСТОЦІ ХОДИТИ,

ТІЛЬКИ Й СЛАВА КОЗАЦЬКАЯ —

СІДЕЛЬЦЕ УКРИТИ.

Ой перепеличка, мала, невеличка

ОЙ ПЕРЕПЕЛИЧКА, МАЛА, НЕВЕЛИЧКА,

ОЙ ДА ЛЮЛІ, МАЛА, НЕВЕЛИЧКА!

ПО ПОЛЮ ЛІТАЄ, ТРАВКУ ПРОГОРТАЄ,

ОЙ ДА ЛЮЛІ, ТРАВКУ ПРОГОРТАЄ.

ТРАВКУ ПРОГОРТАЄ, СОКОЛА ШУКАЄ.

ТИ Ж, МІЙ СОКОЛОНЬКУ, СИВИЙ ГОЛУБОНЬКУ,

ОЙ ДА ЛЮЛІ, СИВИЙ ГОЛУБОНЬКУ,

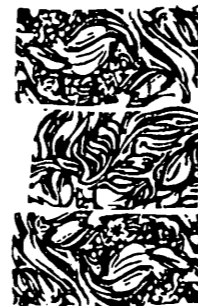
ГОРДУЄШ ТИ МНОЮ, ЯК ВІТЕР ВОДОЮ,

ОЙ ЛЮЛІ, ЯК ВІТЕР ВОДОЮ.

ЯК ВІТЕР ВОДОЮ, ТУМАН ДОЛИНОЮ,

ГОРІХ ЛІЩИНОЮ, КОЗАК ДІВЧИНОЮ,

ОЙ ДА ЛЮЛІ, КОЗАК ДІВЧИНОЮ.

Ой весна, весна

«ОЙ ВЕСНА, ВЕСНА ДА ВЕСНЯНОЧКА,
ДЕ ТВОЯ ДОЧКА ДА ПАНЯНОЧКА?»

«ДЕСЬ У САДОЧКУ ШИЄ СОРОЧКУ,
ШОВКОМ ДА БІЛЛЮ ДА ВИШИВАЄ.

ШОВКОМ ДА БІЛЛЮ ДА ВИШИВАЄ,
СВОЄМУ МИЛОМУ ПЕРЕСИЛАЄ:

«НАДІВАЙ ІІ ЩОНЕДІЛЕНЬКИ,
СПОМИНАЙ ЖЕ МЕНЕ ЩОГОДИННОНЬКИ!

ШОВКОМ Я ШИЛА, А БІЛЛЮ РУБИЛА,
ЖАЛЬ МЕНІ КОЗАКА, ЩО Я ПОЛЮБИЛА!»

Та заспівай, соловію

**ТА ЗАСПІВАЙ, СОЛОВІЮ,
ЗАСПІВАЙ, СІВЕНЬКИЙ,
ТА ЗАСПІВАЙ ТИМ ГОЛОСОМ,
ЩО СПІВАВ МИЛЕНЬКИЙ.**

**ТА ЗАСПІВАЙ, СОЛОВІЮ,
ТА ЗАСПІВАЙ, СІВІЙ,
ТА ЗАСПІВАЙ ТИМ ГОЛОСОМ,
ЩО СПІВАВ МІЙ. МИЛИЙ.**

Ой кувала зозуленька

**ОЙ КУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА,
СІВШИ НА ЛЕЛІ,—
СПІВАЙ, СПІВАЙ, ТОВАРИШКО,
МИНАЄ НЕДІЛЯ.**

**ОЙ КУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА,
СІВШИ НА БАРВІНОК,—
СПІВАЙ, СПІВАЙ, ТОВАРИШКО,
МИНУВ ПОНЕДІЛОК.**

**ОЙ КУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА
ТА Й КУВАЛА СОРОК,—
СПІВАЙ, СПІВАЙ, ТОВАРИШКО,
МИНАЄ ВІВТОРОК.**

**ОЙ КУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА,
СІЛА НА ВІКОНЦЕ,—
СПІВАЙ, СПІВАЙ, ТОВАРИШКО,
БО ЗАХОДИТЬ СОНЦЕ.**

**СПІВАЙ, СПІВАЙ, ТОВАРИШКО,
БО ВЖЕ НЕ БУДЕМО,
ТА НЕ ЗНАЄМ, ТОВАРИШКО,
ЧИ НАРІК¹ ДІЖДЕМО.**

¹ Нарік — на наступний рік.

З М І С Т

5 Поетичний світ веснянок. Наталя Шумада
ОЙ ВЕСНА, ВЕСНА — ДНЕМ КРАСНА

13 Ой весна, весна — днем красна

14 Куди воробець ішов

15 Ой вилинь, вилинь, гоголю

16 Стук-стук молоток

17 Ой хвалилася да березонька

17 Орел поле виорав

17 Не стій, вербо, над водою

18 Прилетіла перепілонька

18 Виорем нивочку

19 Ой ти, веснонько, веснися

19 Стоїть верба кінець села

20 Ой веселая весна

ОЙ ВИХОДЬТЕ НА ВУЛИЦЮ

25 Ой виходьте на вулицю

28 Ой не тих я багачок

28 Дівчаточка-вороб'ята

29 Закопали горщик каші

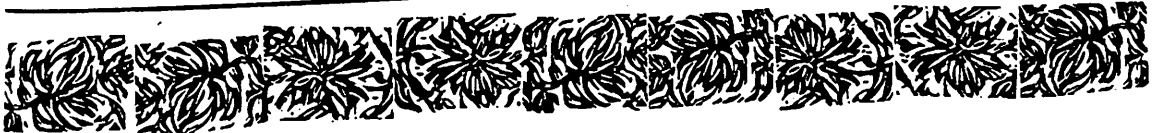
29 Вийди, вийди, Іванку

30 Ой в Самборі ладно грають

31 Ой ненько ж моя, матінко

31 Беру воду коло броду

-
-
- 31 Ви, комарі, ви, комарики мої!
32 Ой піду я, піду
32 Вийди, Грицю, на вулицю
33 До нас, до нас, паруб'ята
33 Чиї то воли в шкоді
34 Ой в саду, в садочку
34 Чиї пчоли у дубочку
35 А вулиця та вузесенька
36 Да тепер мені погуляти
36 Ой зійди, зійди, зірничко весіння
36 І се село, і то село
37 Ой вийду я на веснянку
37 Ой казали загоряни
37 Передайся, місяцю, та на нашу вулицю
38 Прийди, прийди у неділю
38 Переїди, місяцю
39 Якби я на той куточок
39 У мене в огороді зацвіла калина
40 Вилинь, вилинь, галочко
40 Молодець, коня пасе
41 А в тому саду
42 Іде дівка по водицю
43 За Василем, за Василем

-
-
- 43 Ой вийди, місяцю
44 Хвалилась береза
45 Ходіть, ходіть всі до мене
45 Ой ти, милий, в чім купався
46 Поза селом, поза селом та повезено сіно
47 Нема льоду, нема льоду
47 Світи, зоре, на все поле
48 Ой продала да Марія курочку чубату
49 Вербовая дощечка
49 Селезенько вилітає
49 Попід мостом, мостом
50 Зійшла зірка з підвечірка
А В КРИВОГО ТАНЦЯ
55 А в кривого танця
55 У довгої лози
56 Як летіла пава
56 А горобчик до синички ходив
56 Ягіл-ягілочка
57 А ми просо сіяли, сіяли
57 При долині мак, при широкій мак
58 Чечітка
58 Од кутка до кутка...
58 Ой нумо, нумо

- 59 Та вплинь, селезню
59 З-під зеленого дуба
60 Ой на горі лобода
60 Горошок
61 Василь, василь, васильочок
61 Володар
62 Тече вода по пісочку
62 Черчик любий, черчик ладний
63 Грай, жучку, грай
64 Ой пішов жук топитися
65 Ой наш пан панує
65 Зайчику, зайчику
66 Поріс крокіс на дворі
66 Легіники, чо' хочете
66 Ой у лісі кременина
67 А вже весна
68 Ускочив козел у город
69 Ой у саду-садочку
69 Тепер я ся роботоньков не журю
69 Ой за двором, за двором
71 Горобечко
72 Киш, киш, горобей!
73 Бичок

- 74 Журавель
74 Через наше село
75 Шумить, гуде, дощ буде
75 Ой покочу перстенець, перстенець
75 Ходили, блудили парубки
76 Ой на горі жито
76 Ходить зайчик
77 Тума таночок водила
77 Ти, зайчику-білобранчику
78 Ой на горі корито, корито
ЗВІНЧАЄМОСЬ — БУДЕ ПАРА
83 Звінчаємось — буде пара
83 Ой ти, весно, веснися
84 Ой ходила дівчина по полю
84 Вітер не віє
84 Ой піду я в сад гулять
85 Питається мати дочки
86 Дяковецькі парубки
87 Да й ой матінко-голубонько
87 Качурик
88. Женчикок-бренчикок
88 Коло млина калина
89 А я молодець

- 91 На городі під цибулькою
91 Ой за дуби
92 Ой у місті на риночку
92 Ой на горі два крамарі
93 Ой вербо, вербо
93 Ой не рости, кропе
94 А в нашої перепілки
95 Зелена дібровонько
95 Хміль
96 Всі зірочки докупочки
97 Ой ти селезень
98 Ой там в лісі при долині
99 Покочу я тарілочку
99 Ой вінку наш, вінку
100 Гусята, гусята
100 Там, на горі, фіалочки зацвіли
102 Ромен-зілля, ромен-зілля
103 Ой перепеличка, мала, невеличка
103 Ой весна, весна
104 Та заспівай, соловію
104 Ой кувала зозуленька

ВЕСНЯНКИ

Составитель
Наталія Сергеевна Шумада
Гравюры
В. Е. Перевальського
Макет и художественное
оформление В. И. Юрчишина

Киев,
издательство художественной
литературы «Дніпро», 1984
(На украинском языке)

Редактор Л. М. Кирилець
Художній редактор О. Д. Назаренко
Технічний редактор Л. М. Смоляннюк
Коректори Т. В. Карбовнича, Ю. А. Мороз

Інформ. бланк № 1480.
Здано до складання 20.06.84.
Підписано до друку 23.10.84.
Формат 70×84^{1/16}.
Папір офсетний.
Гарнітура літературна.
Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 7,63.
Ум. фарб. відб. 16,554.
Обл.-вид. арк. 6,359.
Тираж 15 000 пр. Зам. 4—199.
Ціна 1 крб. 40 к.

Видавництво
художньої літератури «Дніпро».
252601, Київ-МСП, вул. Володимирська, 42.

З текстових фотоформ
Головного підприємства
на книжковій фабриці «Жовтень».
252053, Київ, вул. Артема, 25.

В-38 Веснянки/ Упоряд., передм. Н. Шумати: Іл. худож. В. Перевальського.— К.: Дніпро, 1984.— 110 с., іл.
До збірника ввійшли кращі українські обрядові пісні, в яких прославляється весна, праця, краса життя, любов.

4702590100—039

В БЗ.14.7.84

М205(04)—84

82.3Ук-6

